

Multikulturalismus

Co přináší soužití různých kultur?
Svoboda je náročná a není snadné jí unést
Služba kněze v nemocnici

2

Radio Proglas v královéhradecké diecézi naladíte na frekvencích **93,3 FM z Pradědu** nebo **97,9 FM z Ještědu**. Vysílání naleznete také v nabídce kabelových společností po celém území České republiky, je možné připojit se přes internet nebo satelit. Informace najdete na www.proglas.cz. Jestliže máte zájem dostávat zdarma podrobný program vysílání Radia Proglas přímo do vaší e-mailové schránky, stačí o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

První únorový **Barvínek** s datem vysílání 2. 2. nese název „Etiopie, domov můj“. Kamarád Bekele, který pochází z daleké Etiopie, žije už téměř dvacet let v Brně. Prozradí nám, jaká je jeho domovina, a co se mu u nás líbí natolik, že se rozhodl zůstat v srdci Evropy. 9. 2., to je těsně před olympijskými hrami ve Vancouveru, nabídneme rozhovor s panem Jiřím Schöpe ze Svratky, významnou postavou českého rychlobruslení. Jeho rukama prošla i naše největší olympijská naděje, Martina Sáblíková. Na 16. 2. je připraveno Telefonické riskování. 20. 2. uvedeme v repríze rozhovor s vedoucím komunitního webu signaly.cz, Janem Šedem. Promluví na téma „Internet – dobrý sluha, špatný pán“. Není novinkou, že právě probíhá Rok kněží. Proto se v době postní chceme kněžstvím zabývat také v rámci Barvínu. 23. 2. se zaměříme na osobu kněze jako udělovatele svátostí. Připomeneme též postavu svatého Jana Maria Vianneye. Relaci zachytíte pravidelně v úterý od 16.00 hodin a v sobotní repríze od 9.30 hodin.

Každé úterý v 9.30 hodin naladíte **Kafemlýnek**, pořad určený nejen maminkám na mateřské dovolené.

Každý všední den v 19.15 jste zváni k poslechu hudebního pořadu **Jak se vám líbí**. Jeho autorem je skvělý redaktor, Milan Tesař. Seznámí vás se zajímavými představiteli české i světové hudební scény a s jejich nejnovější tvorbou.

V pravidelném pátečním čase v 16.00 hodin nabízíme reakce na aktuální témata, rozhovory a debaty u kulatého stolu víry v rubrice **Všimli jsme si**. 5. 2. se dozvíte, jak se modlí premonstráti. Hosty dalšího dílu věnovaného modlitbě budou premonstrátsí bratři: Bernard Slaboch, Ambrož Šámal a Gorazd Krušina.

Do světa klasické hudby nás zavede **Vstupenka na operu/operetu**. V měsíci únoru se budeme po tři večery věnovat opeře Vanda z pera Antonína Dvořáka. 6. 2. zazní první dějství. 13. 2. se zaposloucháme do druhého dějství opery a 20. 2. se dočkáme jejího závěru. Pořad zachytíte každou sobotu ve 21.20 hodin.

V pondělí od 16.00 hodin nebo v nedělní repríze od 10.30 hodin zachytíte na vlnách Proglasu vzdělávací pořad. Aktuálně nabízíme **Úvod do teologie Trojjediného Boha**. Cyklem provází profesor Ctirad Václav Pospíšil.

Charita Česká republika

POMOC PRO HAITI

Pomozte obětem ničivého zemětřesení 12. ledna 2010.

Přispějte na číslo účtu:

35-1868350237/0100 u Komerční banky, variabilní symbol 99999

nebo zašlete **DMS HAITI** na číslo **877 77**

(cena jedné DMS je 30 Kč, na pomoc Haiti tak darujete 27 Kč).

Děkujeme!

Charita ČR, Vladislavova 12, 110 00 Praha, www.charita.cz

Vlastník sbírkového účtu: Arcidiecézní charita Olomouc, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc.

Multikulturní pes

Vzpomínám na rozhořčení, které asi před rokem zavládlo ve sdělovacích prostředcích a jistě i v myslích řady spoluobčanů, když se zjistilo, že přistěhovalci z Číny u nás běžně konzumují psy. Bezelstní Číňané žasli, jak nás něco takového může pohoršovat, a logicky argumentovali starým českým (čínským) příslovím „Jiný kraj – jiný mrav“. Chovatelé psů se cítili ohroženi. Jen považte, jdete klidně s pejskem nakupovat, uvážete ho u supermarketu a když se vrátíte, zbude z něj (v lepším případě) jen vodítko. O jeho dalších osudech raději nepřemýšlet.

Do naší snahy po toleranci zvyklostí utečenců a emigrantů vmísily se obavy, až nenávist. Co to může být tak za lidi, kteří zabíjejí a jedí psy? Jsme národ Husův, svobody každému přejme, ale co je moc, to je moc. Na jedné straně rozumem chápeme, že někde si mohou lidé pochutnávat na mravencích, zatímco by do úst nevzali kousíček vepřového, na druhé straně si myslíme, že když už jsou u nás na návštěvě, měli by ctít zvyklosti hostitelské země. Kam až vlastně sahá svoboda jejich a svoboda naše, aniž by se navzájem omezovaly? Příklad s pejsky je možná směšný a povrchní, nicméně princip bude stejný, jako když jde o důležitější věci.

Ani u nás nebyvalo nic zvláštního, že tu žili Židé, kteří nectili neděli, ale sobotu, nejedli vepřové, ale pekli macesy, chodili jinak oblékáni. Byli však občany stejného státu, platily pro ně stejné zákony. Dnes k nám přibývají další a další lidé z jiných kultur, jejichž zvyklosti si nesou s sebou. Jsou pro něj nejen vzpomínkou na jejich původní vlast, ale i tmelem rodin a celých společenství. Nechápeme je a moc se ani nesnažíme. Přesto jsou tu první vlaštovky: jednou do roka se můžete přihlásit a pozvat k sobě na oběd či večeři rodinu jiné kultury a oni pak pozvou zase vás. Možná zjistíme, že ta jinakost není tak hrozná, spíš zajímavá, mnohdy inspirující. Jako křesťané víme, že Bohu nesejde na tom, kdo je jaké národnosti a kultury. Možná bychom proto měli projevit více odvahy než ostatní obyvatelé této země a snažit se nově přicházející pochopit.

Možná se nám pak nebude jako vtip jevit následující historka. Jeden člověk – Čech, nakupoval ve vietnamské tržnici v pohraničí. Před ním stál i německý turista, který si koupil bundu za 500 korun. Když přišla řada na Čecha a chtěl tutéž bundu, napočítal mu ji vietnamský trhovce za 300 korun. Na dotaz, jak je možná taková rozdílná cena, spiklenecky na českého zákazníka mrknul a prvil: „My Češi si přece musíme pomáhat.“

Milan Badal, kněz a novinář

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. Redakce: IKD, Velké náměstí 35, 500 03 Hradec Králové, telefon: 495 063 422, e-mail: ikd@diecezechk.cz, www.diecezechk.cz/ikd. Vedoucí externí komunikace: Mgr. Barbora Hronová. Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, P. Mgr. Zdeněk Skalický, Ing. Mgr. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Jaroslava Kopecká, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. Sazba a tisk: Tomáš Barčík – design studio, tomas.barcik@design-studio.cz, tel.: 604 726 996, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 20 Kč. Roční předplatné: 220 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 3. 2. 2010. Vychází s církevním schválením. Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.

Autorka fotografie z titulní strany: Terezie Böhmová

OBSAH

Úvodní slovo	3
<i>Milan Badal: Multikulturní pes</i>	
Aktuality	4
Servis	7
Téma: Multikulturalismus	8
Reportáž	10
<i>Jana Karasová: Desátá tříkrálová sbírka</i>	
Rok kněží	11
<i>Luděk Bárta: Služba kněze v nemocnici</i>	
Rozhovor	12
<i>Tomáš Petráček: Svoboda je náročná a není snadné ji unést</i>	
Z biskupství	14
Pozvánky na akce	15
Kultura	18
<i>Luděk Bárta: Umění české reformace</i>	
Charitní listy	19

Katecheti diskutovali o společenství

(Ib) – V sobotu 16. ledna 2010 proběhlo v královéhradeckém Novém Adalbertinu pravidelné celodiecézní setkání katechetů. Kromě nich se akce zúčastnila i celá řada kněží, kteří se rovněž věnují jak výuce náboženství a katechezi dětí, tak také katechezi mladých a dospělých lidí.

„Sami účastníci označují setkání jako přínosné pro rozšíření jejich znalostí a porozumění širším souvislostem. V neposlední řadě si pochvalují možnost vzájemného sdílení zkušeností a budování společenství mezi těmi, kdo se katechezi věnují,“ shrnuje důvody a hlavní přednosti setkání jeho pořadatelka Marie Zimmermannová, vedoucí Katechetického a pedagogického centra v Hradci Králové.

Celodenní program byl rozdělen na dva bloky, dopolední přednáškový a odpolední diskusní. Polední mše svatá, kterou sloužil v kostele Nanebevzetí Panny Marie biskup Dominik Duka, OP, pak mezi nimi vytvořila vhodný předěl.

Od roku 2007 se královéhradecké katechetické centrum věnuje na diecézních setkáních porozumění katechezi jako takové, k čemuž patří chápat její místo v procesu evangelizace, rozumět jí jako výchově víry ke zralosti a v neposlední řadě jako činnosti církve, která se děje v jejím společenství a zároveň k budování a růstu tohoto společenství přispívá. Na letošní rok právě připadlo téma Katecheze a společenství. Pro pochopení podstaty problému je důležité je zabývat se vůbec tím, jak společenství v církvi chápeme. Účelem katecheze je napomáhat tomu, aby společenství bylo nejen setkáním lidí, které něco nebo někdo spojuje, ale aby poskytovalo možnost hovořit o víře a sdílet zkušenosti ze života s Bohem. Právě tomu se v dopoledním bloku přednášek věnoval především doc. Ludvík Dřímál z CMTF UP Olomouc. V druhé přednášce se dr. Jan Šlégr zamyslel nad ústředí rolí slavení eucharistie pro život církve. K seznámení se s hlavními zásadami formování farního společenství obdrželi katecheti také celou řadu písemných materiálů.

Odpolední moderovaná diskuse s generálním vikářem Tomášem Holubem a vikářem pro pastorační Karlem Moravcem pak přispěla k větší vzájemné informovanosti o konkrétních problémech v jednotlivých vikariátech.

Diecézní setkání není v tomto roce samozřejmě jedinou akcí zaměřenou na vzdělávání katechetů. *„Na jaře a na podzim se ve vikariátech scházíme na oblastních setkáních, kde se budeme věnovat nové koncepci výuky náboženství. V sobotu 13. března se bude konat seminář Ikony a jejich bohatství, jehož poznání dává možnost podívat se na poselství evangelia z jiného úhlu pohledu. Tento seminář bude otevřen i širší veřejnosti. Díky zájmu katechetů i kněží rovněž zapokujeme seminář o přípravě dětí k prvnímu svatému přijímání ve spolupráci s rodiči a s farností. Toto téma považujeme za zvlášť důležité, protože umožňuje posílit společenství rodin ve farnostech a nabídnout rodičům prohloubení vlastní víry a pomoc při náboženské výchově jejich dětí. V létě se uskuteční letní pětidenní seminář, kde se budeme věnovat nanejvýš aktuálnímu tématu první evangelizace. Ta si klade za cíl pomoci lidem k navázání osobního vztahu k Bohu, aby mohla růst a dozrávat jejich víra. To znamená skutečně pozvat Boha do svého života a počítat s Ním,“* představila rozsáhlé plány do budoucna Marie Zimmermannová.

Autor fotografie: Luděk Bárta

ZE ZAHRANIČÍ

Útoky proti křesťanům přibývají

(Radio Vaticana) – Na začátku ledna se vyhroutil situace v Malajsii. Během čtyř dní bylo islámistickými extrémisty napadeno devět katolických kostelů. Místní biskupové, kteří zahájili zasedání biskupské konference, vyjádřili značné znepokojení a požádali vládu a náboženské představitele o spolupráci na vytvoření mírového ovzduší v zemi. Násilí rozpoutala diskuze o používání slova Alláh jako označení Boha nemuslimy. Spor o povolení používat ho i katolíky a dalšími se vede už dlouho. „Semitské slovo Alláh je starší než islám a proto na jeho užívání nemohou mít výlučné právo muslimové,“ komentoval před několika dny zákaz biskup Chee Ing z diecéze Malaka Johor. Uvedl přitom, že tento zákaz je součástí rozsáhlé diskriminace, která nutí stále větší počet křesťanů k odchodu do emigrace.

Některé skupiny muslimů mezitím jako projev solidarity s křesťany uspořádaly hlídky v okolí některých kostelů, aby zabránily dalším násilným epizodám. Za povolení užívání slova Alláh i nemuslimskými náboženstvími se postavila strana Islam Se-Malaysia, která uvedla, že to slovo patří do teologické tradice všech tří světových monoteistických náboženství – židovství, křesťanství a islámu, které mají společného praotce Abraháma.

Nové webové stránky diecéze

(bh) – V lednu byly spuštěny nové webové stránky Královéhradecké diecéze. Nová podoba webu tak následuje časopis IKD, který získal novou tvář se začátkem roku. Obě změny by měly přispět ke zlepšení komunikace v rámci diecéze. Každá generace tak bude mít k dispozici přehledný zdroj informací o biskupství, diecézi i dění za hranicemi našeho regionu.

ZE ZAHRANIČÍ Kříže ze škol?

(TS ČBK, Radio Vaticana, lb) – Na konci minulého roku rozčeřilo hladinu italského veřejného mínění rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva. To tamním školám uložilo, aby ze svých tříd odstranily kříže. Celá kauza byla vyvolána stížností jedné matky na to, že kříže ve školách vnucují jejím dětem křesťanskou víru a jí samotné brání je vychovávat v duchu vlastního přesvědčení. Poté, co neuspěla u italských úřadů, se obrátila na štrasburský soud pro lidská práva a ten jí 4. 11. 2009 dal svým rozhodnutím za pravdu. Soud v odůvodnění uvádí, že „povinná expozice symbolu daného náboženského vyznání v místech, které jsou užívány veřejnými autoritami, a zejména ve třídách, omezuje právo rodičů vychovávat své děti podle vlastního přesvědčení a také dětí věřit či nevěřit“. Kontroverzní rozhodnutí okamžitě strhlo bouři nevole. Italská vláda oficiálně protestovala s tím, že v jejich očích kříž nepředstavuje náboženský symbol, ale symbol kulturní identity. Ke kauze se také se znepokojením vyjádřili představitelé Vatikánu a Italské biskupské konference. Ostřejší hlasy krátce po soudním rozhodnutí zazněly od politických představitelů Rakouska, Polska nebo Španělska. Celé záležitosti se věnovala Stálá rada České biskupské konference na svém zasedání dne 5. 1. 2010 a její členové schválili závěrečné stanovisko. Biskupové v něm zdůvodňují své výhrady k rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku, podle kterého umístění křížů v italských školách představuje porušení Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. Vycházejí z deklarovaného cíle Rady Evropy a jí zřízeného štrasburského soudu, kterým je „dosažení větší jednoty mezi jejími členy za účelem ochrany uskutečňování ideálů a zásad, které jsou jejich společným dědictvím, a usnadňování jejich hospodářského a společenského rozvoje.“ Dané rozhodnutí soudu je tak v rozporu se základním cílem, na kterém Rada Evropy a evropská Úmluva spočívají, neboť křesťanství, tradičně hlásající nadčasově platná práva a svobody každého člověka, je trvalou součástí ideálů a zásad, které jsou společným dědictvím evropských států, a kříž jako

základní křesťanský atribut je zároveň symbolem společného evropského dědictví. Česká biskupská konference odmítá snahy o vytlačování tradičních projevů křesťanské kultury ze společenského života a jejich nahrazování ateistickými postoji.

Silvestr na horách

Poslední dny roku 2009 strávilo společenství královéhradeckých vysokoškoláků Salaš společně se známým jilemnickým společenstvím Vavříneček. Hlavním místem konání akce byl rekonstruovaný statek v krásné podhorské vesničce Peřimov a také nedaleký chrám zasvěcený svaté Kateřině Alexandrijské. Salašníci a Salašnice dorazili v hojném počtu. Program byl zahájen mší svatou v již zmíněném chrámě, kde jsme sborově poděkovali za uplynulý rok a za všechny v něm přijaté milosti a dary. Silvestrovský večer probíhal nejen ve znamení zábavy (hrály se různé více či méně křesťanské mírumilovné hry), ale také ve znamení ztišení, kdy byl prostor uplynulý rok zrekapitulovat doslova do písmenka. Neméně vydařený byl i hudební rozměr večera, o který se (byť jen s jednou kytarou) postarali profesionálové z Vavřínečku. Naopak půlnočnímu pyrotechnickému veselí počasí příliš nepřálo, potoky ledové vody nás nejen zalévaly z nebe, ale tekly i všude tam, kde dřív býval sníh. Proto po Novoročním připitku a přáních následoval rychlý úprk do tepla. Na Novoroční mši jsme si vyprošovali sílu, světlo a Boží ochranu do nadcházejícího roku. Nakonec, posílnění slovem Božím, jsme se rozjeli napříč republikou do svých domovů.

Kateřina Stratílková

Letošní prvňáčci poprvé ve škole

(lb) – Ve dnech 15. – 16. ledna 2010 proběhly na obou biskupstvím zřízených základních školách zápisy dětí do první třídy. V základní a mateřské škole Jana Pavla II. v Hradci Králové čekali na budoucí spolužáky jejich starší kamarádi a přestrojení za zvířátka a pohádkové postavy jim zábavnou formou ukázali nejen třídy, ale i dovednosti, které již získali. V Hradci Králové byly rodičům s dětmi otevřeny školní prostory po oba dny. V Borohrádku stačilo k zapsání všech dětí sobotní dopoledne. Neradostnou skutečností je, že obě církevní školy se v současnosti potýkají s nedostatkem nových žáků.

Autor fotografie: Luděk Bárta

Program vysokoškolského klubu Salaš na letní semestr 2009/2010

9. 2. 2010: P. Jaroslav Mikeš, SDB: Zkušenosti z misijní cesty po Africe, 14.00 katakomby Nového Adalbertina (ve spolupráci s Katechetickým a pedagogickým centrem)
 10. 2. 2010: Zahajovací mše svatá letního semestru
 17. 2. 2010: Popelec akademiků
 17. 3. 2010: P. Tomáš Halík – prezentace nové knihy a autogramiáda
 31. 3. 2010: Kající bohoslužba
 7. 4. 2010: Večer tanců
 28. 4. 2010: Noční hra
 12. 5. 2010: Václav Malý: Svoboda je náročná. Dvacet let života ve svobodné společnosti

Pokud není uvedeno jinak, koná se mše svatá každou středu v kostele Panny Marie nebo kapli sv. Josefa v 19.30 h. Po ní cca ve 20.30 h následuje pravidelný program v katakombách Nového Adalbertina.

ÚNOR

Heslo měsíce: „Vše, čeho budu chtít dosáhnout, budu podporovat modlitbou.“ (sv. Oskar)

Cíl:

- a) misijní – myslíme na nemocné a osamělé
- b) přípravný – plníme úkoly vyplývající z přípravy na Kongres
- c) poznávací – Sv. Oskar, sv. Pavel Miki a druhové

PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA

Zamyšlení: Měsíc únor je měsícem kontrastů. Zatímco začátek období je ve znamení radostných karnevalů, na konci se již noříme dobou postní do duchovní přípravy Velikonoc. Kolem svátku Panny Marie Lurdské pak myslíme zvláště na nemocné, kteří společně i jednotlivě přijímají svátost nemocných. Všechny tyto události se mohou odrazit v naší misijní práci. Ve farnosti můžeme uspořádat Misijní karneval pro děti, na který přijdou účastníci převlečení za obyvatele blízkých i vzdálených krajin. Součástí plesu mohou být hry z dalekých zemí, které přispějí k oživení i k rozšíření povědomí o životě lidí v misijních oblastech.

Úkoly:

- a) **Misijní:** Podle termínu, kdy probíhají schůzky, můžeme vybrat z následujících aktivit:
 1. Se staršími dětmi a rodiči připravíme misijní karneval pro mladší děti. Jeho součástí mohou být hry s misijní tematikou, převleky v kostýmech domorodců ze vzdálených zemí, „módní přehlídka domorodých kostýmů“, misijní scénky, vtipy apod.
 2. S dětmi mluvíme o zdraví a nemoci. Zajímavým faktem pro děti bývá zjištění, že vážná nemoc a smrt se netýká jen lidí vyššího věku. Modlíme se za nemocné a staré lidi z našeho okolí.
 3. Část programu z misijního karnevalu může posloužit jako program pro nemocné ve stacionáři, domově důchodců, LDN apod.
 4. Zamýšlíme se nad významem utrpení z pohledu současných nemocných a z pohledu utrpení Pána Ježíše, jenž za nás zemřel na kříži. Smysl oběti.
 5. Promýšlíme možné postní aktivity.
 6. Zapojujeme do akce Pohled pro misie. Na katechetických centrech nebo kontaktních místech PMD vyzvedneme pro děti prázdné předtisky pohlednic, které děti namalují a podílejí se na jejich prodeji formou prodejní výstavy, burzy, aukce apod.
- b) **Přípravný:**
 1. Motivujeme děti pro plnění úkolů v rámci PMDD a nadcházejícího Misijního kongresu.
 2. Připomeneme dětem rámcovou přípravu na Misijní kongres PMDD.
 3. Připomeneme si společně úkoly, které jsme si podle plánu předsevzali.
 4. Zapisujeme si výsledky našeho předkongresového snažení do Misijního květu, který pak povežeme na Kongres.
- c) **Poznávací:**
 1. Seznamujeme se s dalšími svatými misionáři, kteří nám mohou být vzorem pro náš život. (V čem?)
 2. Hrou a opakováním si utvrdíme znalosti.
 3. Aktivní děti si své poznatky mohou doplnit o další životopisy misionářů uvedené v oddíle pro zvědavé hlavy. Svým kamarádům pak mohou své znalosti nabídnout formou scénky, vlastnoručně připravené hry apod.

Literární soutěž pro seniory a lidi středního věku – vyhodnocení

Diecézní centrum pro seniory děkuje všem, kteří se zúčastnili literární soutěže vyhlášené v druhé polovině roku 2009. S radostí lze konstatovat, že příspěvky všech soutěžících jsou velmi vydařené a zajímavé. Rozhodli jsme se proto nevyhlášovat pořadí, ale odměnit všechny přispěvatele knižními cenami od Karmelitánského nakladatelství a také čestným uznáním. Příspěvky všech soutěžících (některé zkrácené) jsou k dispozici na internetových stránkách Diecézního centra pro seniory www.dcskh.cz, stránkách pro animátory seniorů a seniorské aktivity www.animatori.cz a budou také zveřejněny v občasníku Radost.

Oceněnými soutěžícími jsou:

pí. Marta Čermáková, Dvůr Králové nad Labem
(kategorie křesťanská poezie)

pí. Marta Motlová, Žamberk
(kategorie pohádka – tématicky zaměřená na prarodiče a vnoučata)

Ing. František Káva, Hrochův Týnec
(kategorie křesťanská poezie)

pí. M. J., Hradec Králové – na přání uvádíme pouze iniciály
(kategorie křesťanská poezie)

Oceněný příspěvek mimo soutěž:

p. Jiří Mikan, Chrast (poezie)

Veronika Čepelková

Poselství křesťanských svátků

V roce 2009 se v rámci projektu „Poselství křesťanských svátků“, realizovaných Katechetickým a pedagogickým centrem Biskupství královéhradeckého, uskutečnilo na 47 základních a středních školách celkem 175 besed s velikonoční a vánoční tematikou. Jejich cílem je přiblížit z velké části nevěřícím žákům a studentům podstatu a historii nejvýznamnějších svátků křesťanství.

Také v roce 2010 nabízíme jejich pokračování. Beseda trvá jednu vyučovací hodinu, vede ji jeden lektor, který pracuje s jednou třídou.

Přihlášky a informace na pc@diecezezhk.cz, nebo telefonicky na číslech 4 95 063 420; 731 604 672

Liturgický kalendář

7. únor – 5. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 6,1-2a.3-8

Žalm: Žl 138(137)

2. čtení: 1Kor 15,1-11

Evangelium: Lk 5,1-11

14. únor – 6. neděle v mezidobí

1. čtení: Jer 17,5-8

Žalm: Žl 1

2. čtení: 1Kor 15,12.16-20

Evangelium: Lk 6,17.20-26

21. únor – 1. neděle postní

1. čtení: Dt 26,4-10

Žalm: Žl 91

2. čtení: Řím 10,8-13

Evangelium: Lk 4,1-13

28. únor – 2. neděle postní

1. čtení: Gn 15,5-12.17-18

Žalm: Žl 27(26)

2. čtení: Flp 3,17-4,1

Evangelium: Lk 9,28b-36

Úmysly apoštolátu modlitby

Únor 2010

Všeobecný úmysl: Za vědce a intelektuály, aby upřímným hledáním pravdy dospívali k poznání jediného pravého Boha.

Misijní úmysl: Aby si církve uvědomovaly své misijní poslání a snažila se věrně následovat Krista a hlásat evangelium všem národům.

Úmysl našich biskupů: Aby všichni trpící, nemocní a postižení našli sílu spojit své utrpení s křížem našeho Pána.

Poslední dobou se stále více hovoří o problému imigrace a národnostních menšin. Téma se dotýká i nás, křesťanů, proto jsme se rozhodli věnovat se mu v tomto čísle IKD.

Současná evropská identita byla po staletí formována křesťanstvím. To za své náboženství přijaly barbarské kmeny, které od 4. stol. n. l. houfně proudily do Evropy. Křesťanství v sobě neslo starozákonní tradici izraelského národa a ve značné míře uchovalo odkaz antického Řecka a Říma.

Poměrně záhy po vytvoření prvních stabilnějších státních útvarů byli jejich vládci nuceni ke konfrontaci s mnohdy vyspělejší kulturou arabsko – islámskou. Jedná se o historii plnou nejen ozbrojených střetů, ale i významných kulturních kontaktů a ekonomické spolupráce. Vyhnáním Arabů z Pyrenejského poloostrova

v 15. století přestává představovat islám zásadní hrozbu pro bezpečnost západní Evropy. Trochu jiná panuje situace na území středovýchodní Evropy, kde expanze Turků představovala základní politický problém až do 18. století.

Zvrat nastává na počátku 21. století. Islámský svět se dostal do centra zájmu médií zvláště po teroristickém útoku na budovy Světového obchodního centra v New Yorku. Znovu se hovoří o válce civilizací. Pozornosti neunikl ani dosud podceňovaný příliv imigrantů ze zemí, v nichž islám jako náboženství převažuje. Stačí letmý pohled do demografických statistik jednotlivých evropských států, abychom zjistili, že populačnímu úbytku na našem kontinentě brání hlavně rodiny přistěhovalců. Těžko předvídat další vývoj, přesto bychom neměli podléhat panice a věřit v sílu křesťanství.

Luděk Bárta

Strach z neznámého a odlišného

Miroslav Jordánek (1977) – vojenský kaplan 4. brigády rychlého nasazení Žatec. Po maturitě na znojenském gymnáziu (1995) byl přijat na Pedagogickou fakultu MU v Brně, obor tělesná výchova – zeměpis. Přednost však nakonec dal teologii, kterou od roku 1996 studoval na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy a zároveň se stal řeholníkem Řádu premonstrátů. Po promoci a kněžském svěcení (2001) a dvouleté praxi kaplana na Svatém Kopečku u Olomouce nastoupil na vojnu. Absolvoval vojenskou službu v Litoměřicích a ve Velké Hleďsebi. Od prosince 2003 je kaplanem 4. brigády rychlého nasazení. Účastnil se mise KFOR v Kosovu (2004) a mise ISAF v Afghánistánu (2007, 2009).

Moje zkušenost s muslimským světem se zakládá zejména na dvojí účasti v misi ISAF v Afghánistánu. Poprvé to bylo v roce 2007 na severovýchodě země v provincii Badakšán. Podruhé se jednalo o osm měsíců roku 2009 strávených jižněji v provincii Lógar. Pokaždé jsem vyjížděl jako kaplan Provinčního rekonstrukčního týmu. Setkání s místním obyvatelstvem byla většinou přátelská a otevřená, ať už to bylo při návštěvách Afghánců na našich základnách, nebo mimo základnu při patrolách. Účastnil jsem se mnoha jednání se zástupci vesnic nebo měst, s respektovanými „starosty (stařešinami)“ či šúrami, řediteli škol, případně zástupci místní policie a armády.

Za zásadní hodnotovou rozdílnost mezi našimi společnostmi považuji vztah k náboženství. U nás je tendence posouvat náboženství do soukromé sféry člověka, církev a náboženské společnosti se v naší společnosti netěší příliš velké popularitě ani vlivu. V Afghánistánu takový stav nepřichází v úvahu. Náboženství je věcí veřejnou a naprosto samozřejmou. Modlitba určuje rytmus dne, v čas určený k modlitbě se přeruší činnost, práce, výuka a lidé se modlí. V Lógaru jsem byl přizván k jednání s člověkem, který byl v provincii „ministrem náboženství“. Dokážete si u nás představit takové ministerstvo? Právní systém v Afghánistánu vychází z Koránu, ve školách je jedním z hlavních

předmětů islám, nevěřit v Boha je pokládáno za nenormální.

Nechci se pouštět do hodnocení této skutečnosti, jenom se snažím popsat rozdíl, který v této zemi rychle nahlédnete. Tento stav má svá pozitiva, ale přináší i mnohá úskalí. Myslím, že prostý Afghánec dokáže být šťastný i v chudobě, jeho hlavní životní hodnoty nejsou blahobyť, peníze, pohodlí. Afghánistán je zemí, kde se oproti České republice tolik nespěchá. Důležitou hodnotou je rodina, děti tam s rodiči tráví daleko více času než u nás. To jsou pozitiva, která vyrůstají z hodnot, které přináší víra, a kdyby to šlo, rád bych je přenesl do naší společnosti.

Na druhou stranu má zásadní role náboženství v této zemi i svá negativa. V mnohém to souvisí i s nízkou vzdělaností. Při první misi v této zemi jsem zažil situaci, kdy tatínek přivedl na naši základnu syna, který asi před čtrnácti dny spadl z osla a zlomil si ruku. Syna nejprve přivedl k mulláhovi, který místo toho, aby je poslal k doktorovi, vyslovil zaříkadlo (tak doslova jeho slova přeložil překladatel), na ruku mu foukl a rodiče ujistili, že to bude dobré. Když po dvou týdnech ruka chlapce zčernala a bolesti se již nedaly vydržet, přivedl táta syna do ošetřovny na naší základně, kde nakonec musela být končetina amputována. Duchovní zkratka mají v této společnosti velký vliv a lidé od nich očekávají i to, co je mimo jejich kompetenci. Často je také v islámských zemích kritizováno propojení náboženství a politické moci, postavení žen, nebo povýšený postoj k jiným kulturám a náboženstvím.

Co se týče naopak životu muslimů mimo své rodné země, vnímám, že debatu o problematických tématech soužití s muslimy výrazně doprovází strach. V poslední době se mluvílo nejčastěji o Francii a Švýcarsku. Domnívám se, že tyto obavy někdy vyrůstají z konkrétní negativní zkušenosti, ale často je to jen strach z neznámého a odlišného, který doprovází neochota to neznámé poznat. Přiznám se, že i já sdílím některé obavy, ale musím říct, že většina mých osobních setkání s muslimy ať v Afghánistánu, nebo např. s afghánskou menšinou žijící v ČR, byla přátelská a pozitivní.

My musíme začínat první

První zkušenosti s romskou problematikou začala Katarína Gregorová čerpat jako dobrovolník v zařízení Charity Olomouc, Komunitním centru Khamoro, během svého studia ekologie na vysoké škole v roce 2003. U vystudovaného oboru ale nakonec nezůstala a po menší pauze se k práci s Romy opět vrátila a nyní pracuje v centru Khamoro na plný úvazek.

Jaký je hlavní výchovný cíl vašeho volnočasového střediska?

Naším cílem je poskytnout dětem z prostředí sociálně slabých rodin, a to nejen romského původu, možnost zajímavě trávit volný čas. Velký důraz klademe také na každodenní doučování a pomoc dětem ve škole. Tím, že klienty motivujeme k řadě různorodých aktivit, se je snažíme dostat mimo sociálně problematické prostředí, v kterém často vyrůstají. Důležité je pracovat také s jejich rodiči. Pro ně máme zřízené poradenské centrum a podporované zaměstnávání. A pro ty nejmenší je tu školka. Sami zaměstnáváme v našem středisku tři romské asistentky a jednu romskou konzultantku, což osobně považuji za úspěch.

Můžete vyjmenovat specifika Vaší práce?

Člověk si musí zvyknout, že je to běh na dlouhou trať a výsledky se nedostaví hned. Podobnou zkušenost vám jistě potvrdí i z jiných odvětví sociálních služeb. Nesmíme zapomínat na to, že vztahy Romů a většinové společnosti jsou dlouhodobě poznamenané oboustranně negativními zkušenostmi, a tak se důvěra buduje těžko. My musíme začínat vždy první, nenechat se odradit neúspěchem, odpouštět a začínat znova.

Nejtěžší je čeština

Pan Eric Kalisa původem z Rwandy pobývá v České republice rok a několik měsíců. Důvody, které ho k nám přivedly, jsou ryze osobního rázu – našel si zde manželku. S prostředím ani kulturou střední Evropy nemusel řešit nedorozumění a za dobu svého pobytu se neseťkal s diskriminací či rasovými předsudky.

S čím vším jste se musel po příchodu do České republiky vyrovnávat? Co bylo nebo stále je nejobtížnější?

Jednoznačně nejtěžší bylo naučit se váš jazyk. Čeština je vyžadovaná na všech úřadech. S angličtinou a francouzštinou, které ovládám, toho moc nepořídíte. Další specifický problém mě ani nenapadá. Tedy kromě toho, co se dnes řeší po celém světě a to je nedostatek práce v důsledku hospodářské krize.

Jaké má křesťanství postavení ve rwandském státě?

Rwanda je většinově křesťanskou zemí. Hlásí se k němu 94 % obyvatelstva, z toho je necelých 60 % katolíků, necelých 40 % obyvatel patří k některé z protestantských církví. Musli-

Dá se nalézt způsob integrace Romů do většinové společnosti?

V minulosti se k asimilaci Romů používali dost násilné prostředky (odebírání dětí, sterilizace, zákaz používání romského jazyka, zákaz původních způsobů obživy – kočovného projeje) a oni se vůči většinové společnosti zatvrdili.

Ideálem jsou samostatní ekonomicky soběstační občané, kteří nepatří jen do sociálně nejnižší skupiny a nejsou závislí na státu. Nemusí se stydět za to, že jsou Romové, mají práci a mohou si uchovávat svoji kulturu. S Romy přece nebyly vždy jen problémy. Byli to šikovní kováři, hudebníci, kotláři, korytáři...

Celý proces bude vyžadovat hodně času. Ale podívejte se na Ameriku, v šedesátých letech nemohli černoši jezdit v společných autobusech s bílými a dnes je černochem prezidentem. Možná bude i u nás na školách a v některých profesích několik roků nutná pozitivní diskriminace. V současné době tomu tak je například na policejních akademiích, kde mají zástupci menšin lehčí teoretické přijímací zkoušky.

V čem spatřujete největší překážky jejich integrace?

Komunismus zvykl Romy v Čechách i na Slovensku žít z vysokých sociálních dávek, zlenivěli. Peníze ale nic nevyřeší, musíme obnovit jejich pracovní návyky a hlavně jim dát reálnou naději, že se jim vyplatí pro stát pracovat. Pak si jich budou ostatní lidé vážit a oni sami mohou mít lepší budoucnost. Bez této naděje se nepohneme z nynějšího stavu, kdy je mnohým Romům jejich společenské postavení jedno a nemají důvod se snažit o jeho změnu. K tomu je může také motivovat aktivita mnohých šikovních a „slušných“ Romů či romských sdružení. Nejdůležitější je podle mě začít v primárním školství a v žádném případě neposílat hromadně všechny romské děti do speciálních škol.

Luděk Bárta

mové tvoří zhruba 5% menšinu. Proto mě velmi překvapilo, že u vás je to úplně jinak. Církve mají ve společnosti hodně velký vliv. Například v oblasti školství. Katolické školy patří k těm nejprestižnějším a nejlepším. Není úplně jednoduché se na ně dostat. Sám jsem vystudoval technický obor – stavebnictví právě na katolické škole.

Rwanda je v našem povědomí především spjata s genocidou příslušníků kmene Tutsijů v devadesátých letech 20. století.

To je bohužel pravda, stačí si zadat jméno naší země do internetového vyhledávače a mezi prvními odkazy jistě naleznete zmínku o genocidě. Určitě se na to nedá úplně zapomenout. Vždyť během sta dní zahynul až milion lidí. Téměř každá tutsijská rodina ztratila svého blízkého. Přesto bych řekl, že už je to minulost podobně jako u vás třeba období komunismu. Od roku 1994 uplynula dost dlouhá doba a během ní se spousta věcí změnila. Lidé začali společně pracovat na obnově země a veřejně nerozlišují, zda jsou Hutuy nebo Tutsiji. Stát se rozvíjí, dokonce jsme v našem regionu jediní, kterým během hospodářské krize ekonomika stále roste. Vláda a prezident teď dokončují program na rozvoj internetové sítě po celé zemi. Také hlavní město Kigali se změnilo k nepoznání, postavila se spousta nových budov, opravily se ulice.

Luděk Bárta

Desátá Tříkrálová sbírka

...za světlem dobrých skutků

Už podesáté pořádala Charita ČR v době svátku Zjevení Páně dobročinnou Tříkrálovou sbírku. Do zasněžených ulic měst a obcí naší diecéze letos vyrazilo kolem 2000 skupinek tří králů. S požehnáním od duchovních přinášeli Kašparové, Baltazarové a Melicharové do našich domovů i kolemjdoucím radostnou zvěst vánočních svátků a prosili o dar na pomoc lidem v nouzi. Neodradila je ani víkendová sněhová kalamita a mráz.

„Pomáhat potřebným, to je to poselství betlémské hvězdy, které vy, koledníci, lidem přinášíte,“ také těmito slovy vyprovázel královéhradecké krále a královny na koledu krajským městem otec biskup Mons. Dominik Duka OP 6. ledna v katedrále Sv. Ducha. Pardubické koledníky „vyslal do světa“ biskup Mons. Josef Kajnek už 3. ledna.

Poděkováním koledníkům a dárcům byla výstava fotografií Cesta za hvězdou, kterou k 10. výročí sbírky připravila Oblastní charita HK. V ulicích Náchoda mohli lidé letos poprvé spatřit tři krále s velbloudem. Mudrcové z Východu na koních tradičně vedli průvod koledníků Poličkou. Tři králové na koních zavítali také do Pardubic. Příběh Vánoc znovu ožil v představení živého betlému v Hradci Králové, Červeném Kostelci, Kutné Hoře, Čáslavi, Humpolci a poprvé také v Poličce. Na mnoha místech doprovodily sbírku tříkrálové koncerty, např. v Ústí n. Orlicí a Litomyšli.

Charitě se za uplynulých 10 let podařilo nejen oživit tradici koledování na Tři krále, ale dát jí ještě nový rozměr a smysl, kdy lidé mohou podpořit služby pro nemocné a potřebné lidi.

„Když nám lidé otevřeli, byli většinou vstřícní. Nejvíce se koledování líbí dětem a starším lidem. Přestože je krize, lidé jsou štedří jako loni,“ komentoval koledování na Přeloučsku Nikolas z 9. třídy ZŠ, který letos chodil už jako vedoucí skupinky. *„Pokud to půjde, budu příští rok koledovat zas. Je to pro dobrou věc, a to je potřeba,“* dodal Nikolas, který nelenil a odpoledne se ještě s kamarády převlékl za tři krále, aby udělali radost i malým školákům v přeloučské družině.

V Rohovládově Bělé na Přeloučsku byli lidé opět velmi štedří. Foto: Jana Karasová

V Pardubicích všem zazpívaly a zahrály také děti ze souboru Perníček. Foto: Jana Karasová

Za tři krále se oblékli a koledovali nejen školáci, farníci a skauti, ale i klienti mnohých zařízení. Šťastný nový rok popřáli a radostnou zvěst o narození Jezulátka přinesli koledníci také obyvatelům domovů důchodců, pacientům v nemocnicích nebo dětem v mateřských školách.

Zdá se, že letošní nečekaně velká sněhová nadílka a s ní spojené komplikace lidi ještě více sblížily. *„Pokladničky jsme svezli a rozpečetili s pomocí starostů a místních koordinátorů navzdory sněhové kalamitě během 3 dnů. Mnohdy jsme seděli u stolu v kuchyni, dozvěděli se, jak to v té či oné vesnici žije, jací tam jsou lidé a jaké mají plány, sny nebo problémy, kde je rybník, fara... Mám zkušenost s akcemi jiných organizací. Vnímala jsem, že Tříkrálová sbírka má dobré jméno a lidé její formě a průběhu důvěřují a vnímají ji velmi pozitivně,“* popisuje své dojmy z Tříkrálové sbírky Martina Soukupová z Litomyšle, kde se koledovalo na podporu terénní pečovatelské služby, Střediska respektu péče Jindra a zakoupení potřebných zdravotních pomůcek pro nemocné.

Výtěžek Tříkrálové sbírky 2010 použijí Charity především na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším potřebným v regionech, kde se sbírka konala. Část výnosu sbírky je určena na humanitární pomoc do zahraničí.

Více o Tříkrálové sbírce také v Charitních listech, na www.hk.caritas.cz nebo www.trikralovasbirka.cz. Barevné fotografie z letošního koledování najdete na zadní obálce IKD.

Poděkování patří všem koledníkům a místním organizátorům sbírky. Bez jejich pomoci by nebylo možné Tříkrálovou sbírku, která je největší dobrovolnickou akcí v republice, vůbec uspořádat. Děkujeme všem dárcům, kteří letos přispěli do tříkrálové kasičky. Díky vám, že i v době krize myslíte na ty nejpotřebnější, kterým naše Charity pomáhají.

Jana Karasová, Diecézní kat. charita Hr. Králové

Rok kněží Služba kněze v nemocnici

Světový den nemocných připadající na únorový svátek Panny Marie Lurdské se stal důvodem, abychom tento díl seriálu k roku kněží věnovali náročné službě nemocničních kaplanů. V královéhradecké diecézi ji koordinuje P. Jarosław Furtan, v současnosti administrátor v Českém Meziříčí. Přímo ve Fakultní nemocnici Hradec Králové jsou nemocným k dispozici P. Ivan Trnka a trvalý jáhen Radek Pavlista.

Nemoci provází lidstvo od samých jeho počátků. Nechceme se však v následujících řádcích zabývat dějinami lékařství, přestože v nich má řada křesťanských mnichů a kněží stejně jako arabských učenců své pevné místo. Stejně tak zcela opomeneme řadu středověkých klášterních špitálů, které stojí na počátku dlouhé cesty k současným nemocnicím. Podíváme se spíše na důležitost duchovní péče o pacienta a její vliv na lidské zdraví.

Křesťanství vždy považovalo péči o nemocné, ubohé a slabé za své poslání, za důležitou část své totožnosti. Biblické svědectví takového jednání nacházíme již u sv. Jakuba (srov. Jk 5, 14–15). Tento postoj církve pramení z jednání samotného Ježíše, který se už od začátku svého působení obracel s velkou láskou a upřímným soucitem na nemocné, potřebné a nešťastné, kteří ho prosili o pomoc. Sv. Matouš napsal, že *Ježíš uzdravoval každou nemoc a každou chorobu* (Mt 9, 35). Písmo svaté dosvědčuje, že Kristus své poslání a moc uzdravovat předal také svým učedníkům (srov. Mt 10, 1).

Více nemocnic, více pacientů

Bouřlivá proměna lékařství, kterou můžeme pozorovat od 19. století, kdy vznikají rozsáhlá a specializovaná pracoviště – nemocnice, jejichž cílem je odborná lékařská péče o pacienty, s sebou také přinesla proměnu organizace pastorační péče. Pobyt v nemocnici se stává něčím běžným pro široké vrstvy obyvatelstva. Naopak případů, kdy pacient zůstává s těžkou nemocí v domácím ošetřování a v dosahu místního duchovního, výrazně ubylo. Vystala tak nutnost ustanovit kněze, který by měl v jednom místě soustředěné pacienty na starost – nemocničního kaplana.

Mezi důležité prvky jeho působení patří empatické naslouchání, péče o komunikaci, která je naplněna křesťanskou láskou,

podpora živé víry, pomoc k nalezení útěchy v modlitbě a hlavně udělování svátostí. Toto všechno má sloužit k tomu, aby nemocný získal potřebnou vnitřní sílu a překonal nemoc, která není jenom fyzickým zlem, ale také mravní a duchovní zkouškou.

V naší diecézi se duchovní služba ve Fakultní nemocnici Hradec Králové obnovila, jakmile to společensko-politické poměry dovolily, tedy v roce 1990. Tehdy se jí ujali dva kněží, P. Jan Nevτίpil, SJ a P. Jiří Škoda. Od té doby jsou zde pravidelně slouženy bohoslužby a denně se mohou pacienti obrátit se svými starostmi na duchovního.

Profesionalita i svědectví víry

Kněz vstupuje do komunikace nejen s pacientem, ale samozřejmě také s celým týmem ošetrovatelského personálu. Právě na dobrých vztazích se zaměstnanci nemocnice mnohdy závisí jeho úspěch. Své zkušenosti přiblížil P. Jarosław Furtan: *„Svou práci jsem začal v Hradci Králové, kde už dlouhá léta působil P. Jiří Škoda. Byl jsem jeho pomocníkem, a tak všechny dveře byly i pro mne otevřeny dokořán. Vždycky jsem se setkával s velkou úctou, kterou mu lidé prokazovali za jeho pokornou a obětavou službu nemocným, a zvláště jsem to pociťoval v rozhovorech s bývalým ředitelem FN panem doc. Leošem Hegerem, který s ním ještě za totality společně pracoval na neurochirurgii. Velkou zásluhu na tom mají také věřící zaměstnanci nemocnice: profesoři, doktoři, zdravotní sestry, řeholní sestry vincentky, ošetrovatelky a zaměstnanci v ostatních službách. Mnoho z nich utvořilo Kolegium katolických lékařů. Určitě jejich profesionalita a svědectví víry pomáhají nemocným nalézt zdraví nejenom těla, ale i duše. Víím, že podobně je tomu i na ostatních místech v diecézi. Naši kněží mnohokrát zdůrazňují pomoc, kterou nalézají u svých farníků a věřících zaměstnanců nemocnic.“*

Vysoký společenský kredit práce nemocničních kaplanů by byla škoda promarnit. Také proto otec Jarosław sleduje všechny současné iniciativy a aktivity nasměrované na zlepšení duchovní péče o nemocné, jejich rodiny a zdravotníky. Rovněž je důležité předávat si zkušenosti mezi sebou. *„Podařilo se mi navázat kontakt s většinou kněží, kteří mají na území svých farností nemocnice a udělat si vstupní obrázek. Důležité impulsy přicházejí z Papežské rady pro pastorační práci mezi zdravotníky, jejímž prezidentem je abp. Zygmunt Zimowski. V rámci České biskupské konference má na starosti péči o nemocné a zdravotníky pan biskup Karel Herbst. Ten pomáhá koordinovat spolupráci mezi jednotlivými diecézemi. Za velice důležitou považují spolupráci s ostatními křesťanskými církvemi reprezentovanými Ekumenickou radou církví. Pokud jde o kontakty se zahraničím, tak jsou mi blízké zkušenosti z mého rodného Polska a také s velkým zájmem pozorují ekumenickou pastorační péči o nemocné v Německu, Rakousku a Slovensku. Ale upřímně přiznávám, že za směrodatné stále pokládám zásady, které jsem přejal od otce Jiřího Škody,“* uzavírá P. Jarosław Furtan.

Zdroj: Hospic Anežky České Červený Kostelec

Luděk Bárta
odborná spolupráce Jarosław Furtan

SVOBODA JE NÁROČNÁ A NENÍ SNADNÉ JI UNĚST

Ve studijním roce 2010/2011 otevírá Katedra náboženské výchovy a charitativní práce Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové nový bakalářský obor Transkulturní komunikace. Naskytla se tak příležitost ohlédnout se za její dosavadní činnost, představit nový obor a ve stručnosti se dotknout problémů, o kterých se v současném světě hodně diskutuje – společného soužití různých kultur a možnosti dialogu mezi nimi. Na otázky odpovídal vedoucí katedry PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D. Zároveň je knězem královéhradecké diecéze a má na starosti Akademickou duchovní službu v Hradci Králové. Ta se v posledních letech těší stále většímu zájmu studentů. Na pravidelné středeční bohoslužby v kostele Nanebevzetí Panny Marie jich dochází okolo dvou set.

Vaše katedra patří mezi mladší pracoviště pedagogické fakulty. Kdy byla založena a jaké studijní obory vlastně nabízí?

Katedra Náboženské výchovy a charitativní práce na Pedagogické fakultě UHK funguje od roku 2003. V roce 2007 mě otec biskup Dominik Duka OP požádal, abych se přihlásil do konkurzu na uvolněné místo vedoucího katedry, což jsem učinil a výběrové řízení nakonec vyhrál. Během následujících dvou let jsme provedli zásadní personální rekonstrukci katedry, která se za předchozího vedení dostala do vážné krize a byla „černou ovčí“ UHK. V současnosti garantujeme a „spravujeme“ dva bakalářské obory – náboženská výchova v kombinované a charitativní a sociální práce v prezenční i kombinované formě studia. Kromě toho se nám podařilo do celouniverzitní nabídky volně volitelných seminářů prosadit předměty jako biblistika, judaistika, religionistika nebo dějiny řeholních řádů apod., které se setkávají se značným zájmem.

Když odmyslíme teologické fakulty, tak jsme v rámci státních univerzit unikátní pracoviště, neboť katedra má momentálně jedenáct pracovníků, z toho je pět kněží. Jejich přítomnost na univerzitě bezesporu pozitivně ovlivňuje studenty i ostatní pedagogy.

V poslední době se ukazuje, že uplatnění absolventů z některých studijních oborů nebývá na reálném pracovním trhu největší. Máte odezvy od svých bývalých studentů, jak si vedou?

Charitní a sociální práci z poloviny studují lidé, kteří už v této sféře pracují a pouze si doplňují vzdělání. Ti ostatní buď také našli uplatnění v oblasti sociálních služeb, nebo dále studují příbuzné obory na magisterském stupni.

Náboženskou výchovu charakterizují tři skupiny studentů. První tvoří lidé ze státní správy, kteří si také doplňují vzdělání, jedná se často o policisty a pracovníky vězeňské služby. Dále nás navštěvují studenti z jiných oborů hradecké či Karlovy univerzity, u nás si prohlubují svoje náboženské vědomosti. Třetí skupinu tvoří ti, kteří se chtějí věnovat vyučování náboženství a laickému působení v církvi. Těch bychom si přáli mít trochu více. Katechetům stávajícím i budoucím nabízíme kvalitní teologické vzdělání, které u nás podávají např. Patres Jiří Heblt, Vojtěch Brož či David Bouma, které navíc absolventům umožňuje působit ve státním školství. Celkově v uplatnění našich absolventů nevidím problém.

Jistým znakem „zdraví katedry“ může být akreditace nového studijního oboru – transkulturní komunikace. Co se za tímto názvem skrývá? Co od něj mohou studenti očekávat?

Opět tříletý bakalářský obor vychází z poptávky profesního trhu především na učitele multikulturní výchovy. Jeho absolvent však může stejně dobře vyučovat základy společenských věd a občanskou nauku. Zároveň bude vybaven pro práci v neziskovém a státním sektoru na pozicích, kde je potřeba mít hlubší vhled do teorie a praxe vlastní i cizí kultury.

Při koncepci oboru jsme vsadili na jiný přístup než je v podobných případech běžné. Myslím, že právě to akreditační komise ocenila a náš obor schválila, což v období po plzeňské aféře není úplně samozřejmé. Zaměřujeme se totiž hlavně na důkladné poznání vlastní evropské tradice. Tím, že se student bude orientovat v problematice vlastní kultury, získá klíč, jak uchopit a interpretovat kultury, které k nám přicházejí odjinud. Multikulturní výchova vlastně není v našem školství úplně nový prvek. Do jisté míry se mnohem lépe podávala v prostředí klasických gymnázií habsburské monarchie a první republiky. Studenti se tehdy učili dva klasické jazyky, řečtinu a latinu, hojně četli antické autory v originále, díky velké hodinové dotaci dějepisu velmi důkladně poznávali evropské dějiny a nadto se učili několik živých jazyků. Mohli tak zevrubně porovnávat znaky antické, biblické, středověké a moderní společnosti. Touto cestou zevrubného poznání vlastní evropské tradice od biblických a antických kořenů a důkladného osvojení a interpretace evropské kultury bychom se, samozřejmě poučení o moderní poznatky, chtěli vydat i v našem novém oboru.

Výsledek švýcarského referenda z konce minulého roku, v kterém se obyvatelé země považované za velmi tolerantní k menšinám, vyjádřili odmítavě ke stavbě minaretů, rozpoutal diskuzi o nutnosti asimilace menšin. Do jaké míry je podle Vás nutná? Dá se vyžadovat?

Pro mě osobně je výsledek švýcarského referenda dvojznačný. Na jedné straně může být známkou pokusu uvědomit si své vlastní tradice a začít hájit svůj vlastní styl života, což je zcela přirozené. Jestliže nějaké společenství přijímá přistěhovalce, má právo od nich vyžadovat, aby přijali životní normy a pravidla společnosti, do které přicházejí.

Zároveň pro nás ale může být toto referendum určitým varováním, protože z něj číší také militantní sekularizační mentalita, která odmítá přítomnost náboženství ve společnosti vůbec.

Je tedy otázkou pro nás křesťany, zda bychom naopak neměli hájit menšinová náboženská práva, protože už teď můžeme nalézt řadu známek toho, že se společnost může snadno dát svést populisty a vystupovat také proti křesťanství. Už nyní zaznamenáváme aféry, kdy se brojí proti pravidelnému zvonění nebo kdy se odstraňují kříže. Celý tento postoj vychází z velmi problematického a chybného chápání laicity a státní neutrality ve věcech náboženských, které je v politickém prostředí přítomno již od dob francouzské revoluce. Těžko odhadnout, jestli se máme více obávat militantního islámu nebo militantního sekularismu, který bere jako společenskou normu ateismus či agnosticismus a jakýkoliv projev náboženství pokládá za odchylku „normálního“ stavu. Skutečnost, že ateismus je rovněž deklarovaným náboženským postojem, nechce ani připustit.

Často zmiňovaná je hrozba islamizace Evropy. Máme se skutečně čeho obávat?

Někteří autoři si právem kladou otázku, zda vůbec mohou přežít demokracie, právní stát, svoboda myšlení a náboženství bez svého myšlenkového základu, kterým je křesťanství. Současná krize vyplývá z toho, že Evropa nerozvíjí svoji autentickou tradici a kulturu. Těžko pak může probíhat kvalitní interkulturní dialog mezi společnostmi, která svoji kulturu velmi intenzivně prožívá, a společností, která na ní do značné míry rezignuje. To, že Evropa ztrácí své kulturní a náboženské kořeny, se promítá i do demografických tabulek, které vypadají skutečně hrozně. Evropská populace vymírá a většinu imigrantů do zemí západní Evropy tvoří muslimové. Ti jsou na rozdíl od „starých Evropanů“ demograficky velmi aktivní. Může se stát, že do budoucna skutečně muslimský element převáží a získá společenskou, kulturní a politickou většinu také v Evropě. Nabízí se otázka, co s jejich populací udělá evropský styl života, jak z hlediska prožívání islámu, tak z hlediska demografického. Nakonec, když pronesu trochu kacírskou myšlenku, nemusí být budoucnost pro křesťany tak dramatická. Pevně věřím, že síla evangelia a křesťanství je natolik velká, že se dokáže udržet a rozvíjet podobně jako v podmínkách sekularizovaného evropského státu i v, řekněme, nějakém novém smíšeném či přímo islámském režimu, o kterém můžeme výhledově v budoucnosti uvažovat.

Dají se určit příčiny odklonu Evropanů od vlastní kulturní a náboženské tradice?

Příčin je celá řada. K těm klíčovým žel patří i určité zaváhání církve v 19. a 20. století. Psychologicky přirozenou reakcí na francouzskou revoluci, první pokus o radikální a masivní dechristianizaci evropského kontinentu, byla snaha církve vymezit se negativně proti moderně a vrátit se do idealizované podoby středověkého soužití mezi církví, státem a společností. Po sto padesát let pak církve se společností komunikovaly víceméně pouze formou odsudků a zákazů a přestala určovat vývoj evropské společnosti, jak to dokázala právě ve středověku či ještě v raném novověku. Zatímco se společnost proměňovala rychle a radikálně jako nikdy předtím v dějinách lidstva, církevní představitelé snili o návratu do „starých dobých časů“. Až po dlouhých letech boje předem odsouzeného k neúspěchu si uvědomila, že se mezitím kostely vyprázdnily a celé rozsáhlé oblasti jsou misijními územími. Čtyřicátá léta 20. století jsou dobou, kdy se začínají objevovat texty jako Francie – misijní území. Během zápasu s moderním světem ho pro křesťanství ztratila. Druhý vatikánský koncil byl snahou tento proces zastavit, obrátit ho a zahájit rechristianizaci. Církve opět začala vést intenzivní dialog a pečlivě rozlišovat, co z moderních myšlenek a trendů inspirováno křesťanstvím je přijatelné zcela, co lze „pokřtít“ a transformovat a co naopak je zcela mimo křesťanství či dokonce proti němu. Proces rozlišování je samozřejmě bolestivý a vyžaduje si čas, ale nemůžeme odmítat modernu vcelku, jako se to dělo dříve.

V řadě zemí Evropy stoupá obliba pravicových uskupení s extrémními xenofobními názory a vytváří tak stále výbušnější společenské prostředí. Jak velkým jsou nebezpečím?

Současná obliba pravicových, tradicionalistických či integristických proudů je patrná jak ve společnosti, tak v církvi. Dají se chápat jako reakce na modernu. Život v současné individualistické, atomizované společnosti, která rozbila tradiční rodinu a sousedské společenství, je opravdu takový studený a neposkytuje mnoho jistot. Lidé je samozřejmě hledají. Pokud je nenajdou v autentickém náboženském životě, nemají rodinný okruh nebo společenství, které je nese, tak utíkají. Často do minulosti, idealizují si ji, v církvi to známe jako idealizaci doby před druhým vatikánským koncilem nebo ve středověku. Patří k tomu odmítání demokracie, liberalismu a občanské společnosti jako domnělé příčiny „současného marasmu“. V politické sféře podléhají různým kolektivistickým ideologiím jako komunismu, neonacismu, fašismu, které jim slibují jednoduché vyřešení všech problémů.

Svoboda je totiž náročná a není snadné ji unést. Věřím ale, že nemáme jinou cestu a tato kolektivistická či „retro“ hnutí obracející se do minulosti, nemohou nabídnout skutečnou alternativu pro budoucnost církve či společnosti. Recyklovat staré vzory nestačí, musíme hledat nové cesty ve všech oblastech i s rizikem omylu. Takové hledání ale patří k podstatě křesťanství a není důvod se ho bát. Bůh čeká, že jeho hřívný i svojí čínorodostí rozmnožíme, ne že je ze strachu zakopeme do země.

Luděk Bárta

Diář biskupů

Únor 2010

Mons. Dominik Duka, OP

- 1. 2. 10.00 HK, biskupství, schůze vikářů
- 2. 2. 9.30 HK, kaple sv. Klimenta, KSD, mše sv. a Světový den zasvěceného života
- 4. 2. 10.00 Kopidlno, schůze vikariátu Jičín
- 7. 2. 17.30 HK, KSD, kapitulní nešpory
- 9. 2. Praha – Dejvice, zasedání ČKBD
- 10. 2. 11.00 Praha, ETF UK, výroční schůze Centra biblických studií
- 11. 2. 14.00 HK, Fakultní nemocnice, Světový den nemocných, mše sv. 15.45
- 12. 2. Praha, Lobkowiczský palác, výstava o Bibli
- 16. 2. 16.00 HK, Pedagogická fakulta UHK, žehnání nové poradny
- 17. 2. 18.30 HK, KSD, mše sv. z Popeleční středy
- 21. – 27. 2. Hejnice, exercicie biskupů

Mons. Josef Kajnek

- 1. 2. 10.00 HK, biskupství, schůze vikářů
- 7. 2. 17.30 HK, KSD, kapitulní nešpory
- 21. – 27. 2. Hejnice, exercicie biskupů

Mons. Karel Otčenášek

- 2. 2. 9.30 HK, KSD, mše sv. a Světový den zasvěceného života

Nově sloučené farnosti k 1. 1. 2010

S římskokatolickou farností – děkanstvím Broumov byly sloučeny římskokatolické farnosti Heřmánkovice, Martínkovice, Ruprechtice u Broumova a Šonov u Broumova.

S římskokatolickou farností – děkanstvím Heřmanův Městec byly sloučeny římskokatolické farnosti Morašice u Chrudimě a Vápenný Podol.

S římskokatolickou farností Horní Roveň byly sloučeny římskokatolické farnosti Moravany u Holic a Uhersko.

S římskokatolickou farností – děkanstvím Chlumec nad Cidlinou byly sloučeny římskokatolické farnosti Babice a Mlékosrby.

S římskokatolickou farností Králíky byla sloučena římskokatolická farnost Mladkov.

S římskokatolickou farností Licibořice byla sloučena římskokatolická farnost Prácheň.

S římskokatolickou farností Lipnice nad Sázavou byla sloučena římskokatolická farnost Krásná Hora.

S římskokatolickou farností Městec Králové byly sloučeny římskokatolické farnosti Dymokury – expozitura, Chotěšice, Kněžice a Úmyslovice.

S římskokatolickou farností – děkanstvím Nový Bydžov byla sloučena římskokatolická farnost Petrovice u Nového Bydžova.

S římskokatolickou farností Opatovice nad Labem byly sloučeny římskokatolické farnosti Dříteč a Staré Ždánice. *pokračování...*

Jubilea duchovních v měsíci lednu 2010

Výročí narození:

- 2. 2. 75 let Ing. P. Josef Kopecký, SDB, diecézní duchovní rádce skautů v Litomyšli
- 4. 2. 82 let Ota Zettl, trvalý jáhen v Jičíně
- 4. 2. 40 let Mgr. Petr Tobek, farář ve Zbýšově v Čechách
- 8. 2. 40 let Mgr. Vladimír Novák, působí v litoměřické diecézi
- 26. 2. 73 let Josef Krajíček, duchovní správce sester v Lanškrouně

Osobní zprávy

Ustanovení:

P. Mgr. Hroznata Pavel ADAMEC, OPRAEM., administrátor Havlíčkův Brod, od 1. 1. 2010 excurrando administrátorem ve Skuhrově u Havlíčkova Brodu
Bc. Th. Vladislav BROKEŠ, děkan Ústí nad Orlicí, od 14. 1. 2010 excurrando administrátorem v Brandýse nad Orlicí a v Českých Heřmanicích
Mgr. Gabriel BURDEJ, administrátor Kruceburk, od 1. 1. 2010 excurrando administrátorem v Sopotech
P.ThMgr. Jan CZEKALA, MSF, administrátor Dvůr Králové nad Labem, od 1. 1. 2010 děkanem ve Dvoře Králové nad Labem
P.ThMgr. Teodor Mateusz PAJAK, MSF, administrátor Rokyt-nice v Orlických horách, od 1. 1. 2010 farářem v Rokytnici v Orlických horách
P. Antonín PODLAHA, OFM, administrátor Sopoty, od 1. 1. 2010 výpomocným duchovním v Sopotech
Mons. Pavel ROUSEK, farář Vysoké Veselí, od 1. 1. 2010 excurrando administrátorem v Ohništaněch a Smidarech

...pokračování S římskokatolickou farností – děkanstvím Police nad Metují byly sloučeny římskokatolická farnost Bezděkov nad Metují a Machov.

Tímto sloučením byly zrušeny a zanikly slučované církevní právnické osoby bez likvidace a veškerý jejich majetek – věci, pohledávky a jiná práva, nároky, penězi ocenitelné jiné hodnoty a závazky – přešly na uvedené nástupnické církevní právnické osoby.

Uvedené kmenové farnosti se tímto sloučením staly právními nástupci slučovaných církevních právnických osob. Filiální kostely a kaple nacházející se ve slučovaných farnostech se od uvedeného data staly filiálními kostely a kaplemi příslušných kmenových farností. Od 1. 1. 2010 se nové zápisy o křtech, sňatcích a pohřbech zapisují do matrik příslušné kmenové farnosti.

Změna hranic vikariátů Hradec Králové a Jičín

V rámci přípravného procesu sloučení farností Ohnišťany a Smidary s farností Vysoké Veselí, po kladném vyjádření Kněžské rady královéhradecké diecéze ze dne 5. 10. 2009, byly rozhodnutím odděleny Římskokatolická farnost Ohnišťany a Římskokatolická farnost Smidary od vikariátu Hradec Králové a připojeny k vikariátu Jičín, a to s platností a účinností od 1. 1. 2010.

Přefaření obce Stříbrné Hory

Na základě místní pastorační situace a po projednání v příslušných grémiích byla rozhodnutím oddělena obec Stříbrné Hory od Římskokatolické farnosti Pohled a připojena k Římskokatolické farnosti Příbyslav, obojí ve vikariátu Havlíčkův Brod, a to s platností a účinností od 1. 1. 2010.

Tímto rozhodnutím se filiální kostel sv. Kateřiny Alexandrijské ve Stříbrných Horách stal filiálním kostelem farnosti Příbyslav a území Římskokatolické farnosti Příbyslav se rozšířilo o území obce Stříbrné Hory, část obce Stříbrné Hory, ZSJ Stříbrné Hory (podle Statistického lexikonu obcí České republiky 2005).

Diecézní teologický institut

Doctrina christiana

20. 2. 2010, Hradec Králové – Nové Adalbertinum

9.00 ThLic. **Vojtěch Brož**: *Půst podle Bible*

11.00 Mgr. **Petr Polehla, Ph.D.**: *Exercicie sv. Ignáce a jezuitské divadlo*

Zprávy z ČM Fatimy

První únorový víkend **5. - 7. 2. 2010** jsme přichystali ve spolupráci s CK Avetour jako „přípravu“ pro poutníky do Svaté Země. Ubytování a stravování zajištěno. Začínáme v pátek v 18 hod mši svatou. Poté následuje večere a úvodní dataprojekce z Izraele. Program dne **6. 2.** proběhne v rámci 1. mariánské soboty. Přednášky v 9, 12, 14 a 15 hod. Mše svatá v 10.30 hod bude poutní a v 17.00 hod. koncelebrovaná. Příležitost ke svátosti smíření 14 - 18 hod. V neděli dopolední seminář a nedělní bohoslužba v 9 hod. Cena včetně plné penze a ubytování 650 Kč. Na první březnový víkend **6. - 8. 3. 2010** připravujeme Mariánský seminář ve stejném rozsahu s hosty z Bosny a Hercegoviny. Cena stejná 650 Kč. Bez předchozího objednání je možné přijet jen na hlavní den 1. mariánské soboty. V pondělí **8. 2. 2010** o svátku Panny Marie Lurdské se v Hradci Králové v kostele Nejsvětějšího Srdce Ježíšova na Pražském předměstí v 17.30 hod. uskuteční Mariánský večer ke dni nemocných. Fatimský den v Koclířově v sobotu **13. 2. 2010** v 9.00 hod. (vigilie 12. 2. 2010 od 17.30 hod.). Přijímáme přihlášky na poutě do zahraničí podle programové nabídky a hlavní exerciční dny v Koclířově. Sdělujeme, že se k jáhenské službě vrací do Koclířova Ing. Mgr. Arsen Kostanjan (sloužil zde 2003 - 2007) a službu vedení restaurace znovu převzala rodina Králova z Koclířova (provozovala naši restauraci 2004 - 2008). Nová čistící stanice pro středisko v hodnotě 7 mil Kč byla zkolaudována a v lednu byly zahájeny práce na generální rekonstrukci ubytovací kapacity v 1. patře hlavní budovy střediska. Prosíme naše členy a příznivce o podporu poutního místa na Hoře Matky Boží v Králíkách, nyní převážně duchovně. *Kontakt: Fatimský apoštolát v ČR, č.p. 195, 569 11 Koclířov u Svitav, tel., fax: 461 543 164,6; mobil: 731 598 752; e-mail: fatima@iol.cz nebo recepce@tiscali.cz ; URL: www.cm-fatima.cz.*

ČKA Chrudim

16. 2. v 18.00 h přednáška „*Mají jezuité co dnes ještě říci modernímu člověku?*“ – **Pavel Ambros SJ**, profesor teologie na CMTF UP v Olomouci a ředitel centra Aletti. Přednášková síň Vodních zdrojů Chrudim – Pod Širokými schody.

Číhošť

„*Zde ve svatostánku je náš Spasitel*“

Smírné pobožnosti v Číhošti: 13. 2. 2010

Program:

8.30 Svatý růženec – rozjímavý

9.15 Mše svatá

10.15 Výstav NSO – soukromá adorace

13.00 Společná adorace

13.30 Aktuální rozhovor

15.30 Ukončení

Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km), na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost, Číhošť č. 1, tel.: 569 432 782, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz.

Kněžský den Číhošť – Kutné Hory Sedlce

Ve čtvrtek **25. 2. 2010** v den **60. výročí umučení P. Josefa Toufara** bude ve farním kostele v Číhošti mši sv. v 10.00 hod. zahájen kněžský den. Účast věřících při mši sv. je velmi vítána. Po mši sv. odjedou kněží s biskupy do Kutné Hory – Sedlce, kde bude program kněžského dne pokračovat po obědě v kostele v Sedleci. I na odpolední program je účast věřících vítána.

Informace: poutní centrum diecéze,
e-mail: poutnik@diecezezhk.cz; mobil: 731 598 751(2).

Želiv

Duchovní obnovy v první sobotu

Termín: 6. 2.; 6. 3.; Program:

14.00 přednáška: **Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, PhD.:** *Kříže víry*; 15.00 Loretánské litanie; 15.20 adorace Nejsvětější svátosti (možnost svátosti smíření); 16.30 modlitba svatého růžence; 17.00 pontifikální mše sv., celebruje: J. M. Bronislav Ignác Kramár, O.Praem. **Termín: 6. 3.** Host: **P. Tadeáš Róbert Spišák, O.Praem.:** *Smrt a věčný život podle papeže Benedikta XVI.*

Litoměřice

21. - 26. 2. exercicie pro kněze - R. D. ThLic. Bohumil Kolář, kanovník Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze. *Podrobnější informace a písemné přihlášky do 18. 2.: Diecézní dům kardinála Trochty, Mgr. Jan Jaczenko, Komenského 4, 412 01 Litoměřice; e-mail: dakl@dltm.cz; tel.: 416 734 211, 416 732 077, 731 402 540.*

Kolín

23. – 27. 2. Postní duchovní obnova pro všechny – P. Josef Hladiš SJ

1. – 5. 3. Základ postupu duše – P. Josef Tichý SJ

5. – 7. 3. Postní duchovní obnova pro děvčata od 15 let (cena 500,-Kč) – P. MUDr. Jiří Korda

18. – 21. 3. Bůh, já rozlišování hnutí – P. Jan Adamík SJ

25. – 28. 3. Postní duchovní obnova pro všechny – P. Josef Čupr SJ

20. – 24. 4. Ignaciánská duchovní obnova pro všechny – P. Josef Čupr SJ

25. 4. – 1. 5. Ignaciánská duchovní cvičení – II. týden – P. František Lízna SJ

14. – 16. 5. Být jezuitou dnes – P. Jan Adamík SJ

16. – 23. 5. Ignaciánská duchovní cvičení pro řeholnice – P. Josef Čupr SJ

1. – 5. 6. Exerciie s Pannou Marií – P. Josef Hladiš SJ

23. – 26. 6. Ignaciánská duchovní obnova pro všechny – P. Petr Havlíček SJ

25. – 31. 7. Ignaciánská duchovní cvičení pro řeholnice – P. František Hylmar SJ

Kontaktní adresa: Exerciční dům, Kutnohorská 26, 280 02 Kolín; tel.: 731 182 112, 605 760 307; e-mail: exercicie.kolin@seznam.cz.

Ubytování v jednolůžkových pokojích s vlastním sociálním zařízením. Cena pobytu: 450,- Kč za 1. den, 350,- Kč za každý další den.

Český Těšín

11. – 14. 3. Duchovní obnova pro všechny – III. týden – P. František Lízna SJ

5. – 8. 5. Duchovní obnova – modlitba s ikonami – P. J. Čunek SJ

10. – 13. 6. Duchovní obnova pro všechny – II. týden – P. F. Lízna SJ

Příhlášky: Exerciční dům TJ, Masarykovy sady 24, 737 01 Český Těšín; e-mail: ex.dum.tesin@jesuit.cz; tel.: 558 761 421, 737 930 713.

Jilemnice

Skautské středisko Jilm Jilemnice a Společenství mládeže Vavříneček si Vás dne **6. 2. 2010 v 19.30 hod** dovolují pozvat na **7. společenský večer Vavříneček**.

K tanci a poslechu zahraje skupina „Tady a odjinud“. Čekají vás dvě předtančení od společenství Vavříneček. Společenský dům Jilm, Jilemnice

www.spolco.jilemnicko.cz

Velehrad

5. – 7. 3. Rekolekce pro katechety – Mons. P. Posád

11. – 14. 3. Příprava na manželství – snoubenci – P. P. Šustáček

12. – 14. 3. Duchovní cvičení pro laiky, pastorační asistenty a akolyty – P. J. Szkandera

19. – 21. 3. Duchovní cvičení pro mladé členy Orla – Mons. J. Graubner

19. – 21. 3. Víkend pro seniory – P. S. Peroutka SJ

21. – 25. 3. Postní duchovní obnova – P. S. Peroutka SJ

13. – 17. 4. Duchovní cvičení pro pracovníky charit – Mons. J. Šich

5. – 8. 5. Duchovní cvičení pro všechny – P. M. Kabrda SDB

Bližší informace na www.stojanov.cz; Římskokatolická duchovní správa Stojanov, Salšská 62, 687 06 Velehrad; tel.: 572 571 420, 572 571 531; e-mail: velehrad@stojanov.cz.

Sedmíkráska – křesťanské mateřské centrum, Hradec Králové

sedmikraska.wz.cz

14. 2. 2010 od 15.00 hodin v Zrcadlovém sále ZŠ a MŠ Jana Pavla II. (Na Hradě 90) koná tradiční karneval KMC Sedmíkráska na téma: TEN DĚLÁ TO A TEN ZAS TOHLE.

Jsou vítány děti i rodiče v maskách zpodobňujících řemesla nebo povolání (sportovci, zpěváci apod.). Na programu bude rej masek, soutěžní klání, při nichž vyhrává každý, a malé občerstvení. Dobrovolný příspěvek.

Ve čtvrtek **25. 2. 2010** zve KMC Sedmíkráska **od 9.30 hodin** do koncertní sál ZUŠ Habrmanova na hudební program pro nejmenší posluchače s názvem **Zpívající slunce**. Posluchači budou mít možnost se částečně zapojit do programu a po skončení jim malí muzikanti dovolí prohlédnout si jejich hudební nástroje. Dobrovolný příspěvek.

Pro mládež

Běžkařský víkend

Od **19. do 21. 2. 2010** se na DCŽM Vesmír uskuteční II. běžkařský víkend. Podle chuti a aktuální kondičky možnost vyrazit na menší, či větší túry. S sebou: spacák, přezůvky, běžkařskou výbavu, opalovací krém, při nedostateku sněhu pohory. Doporučený příspěvek 200Kč/den. Začátek v pátek v 19:00 hod. Prosíme, hlase se předem: DCŽM Vesmír, tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz, www.vesmir.signaly.cz.

Teenagers víkend

Oblíbený Teenagers víkend se uskuteční v termínu

12. – 14. 3. 2010 na DCŽM Vesmír. Víkend určený zvláště pro mládež od 13-ti let! Pozvěte i své kamarády! S sebou: spacák, přezůvky. Doporučený příspěvek 200 Kč/den. Prosíme, hlase se předem na DCŽM Vesmír, tel.: 4 94 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz.

Diecézní setkání mládeže

Dne **27. 3. 2010** se v Hradci Králové uskuteční Diecézní setkání mládeže. Zahájení programu v 9.00 hod. ve Filharmonii (Eliščino nábřeží), mše sv. v 15.00 hod. v katedrále. Polední občerstvení zajištěno. Motto: „Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Mk 10,17 Pořádá Diecézní centrum pro mládež, Hradec Králové, tel.: 4 95 063 421, e-mail: dcm@diecezhk.cz.

Diecézní centrum pro seniory

Duchovně-odpočinkový pobyt na La Salette, Ars v roce kněží a Taizé

Duchovní obnova, odpočinek, turistika, setkání, poznání,...

Termín: 3. – 10. 5. 2010

Cena: 7.990,- Kč

Duchovní doprovod: P. ICLic Miloslav Šiffel

Odjezdy: Svitavy, Hradec Králové, Praha a České Budějovice

Žádáme všechny zájemce o tento zájezd, aby se v případě zájmu **neprodleně nahlásili**. Vzhledem k vysoké poptávce po ubytování v květnovém termínu zejména na La Salette, nebude potom později možné zajistit noclehy a tím vlastně celý zájezd zrealizovat!!! Děkujeme za pochopení.

Přihlášky a informace:

Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, Hradec Králové 500 01, tel.: 4 95 063 661, mobil: 737 215 328, email: dcs@diecezhk.cz, www.dcschk.cz

Pout' do Svaté země „s otevřenou biblí“ s biskupem Dominikem Dukou

Všichni, kteří touží navštívit Svatou zemi, mají jedinečnou možnost prožít týdenní cestu po všech významných biblických místech Izraele a Palestiny s královéhradeckým biskupem Dominikem Dukou v termínu 9. – 16. 3. 2010.

Kompletní cena (se všemi poplatky a vstupy): 21 500,- Kč

Přihlášky a informace:

Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, Hradec Králové 500 01, tel.: 4 95 063 661, mobil: 737 215 328, e-mail: dcs@diecezhk.cz, www.dcschk.cz

Stále je možné se obratem hlásit!

Setkání animatorů seniorů královéhradecké diecéze

Určené všem, kteří pastoračně aktivizují různá křesťanská společenství seniorů (např. ve farnostech, domovech pro seniory apod.) a také těm, kdo se o tuto činnost zajímají a chtějí se jí věnovat.

Hradec Králové, Nové Adalbertinum (Malý sál)

Sobota 6. března 2010

Motto: „Nazval jsem vás přáteli.“ (Jan 15,15)

Program:

9:00 – bohoslužba – hlavní celebrant P. ICLic. K. Moravec

10:15 – 11:00 – přednáška – P. Ing. Miloslav Fiala: „Pastorační práce se seniory a její smysl“

11:00 – 12:15 – přestávka, oběd

12:15 – 13:00 – představení zástupců seniorských společenství

13:00 – 13:15 – přestávka

13:15 – 13:45 – svědectví: pí. Ludmila Moudrová a pí. Růžena Kubátová, senior klub Abraham z farnosti Ústí nad Orlicí

13:45 – 14:00 – přestávka

14:00 – 15:00 – praktické ukázky práce s biblickým textem ve společenství

Informace a přihlášky (do 4. 3. 2010):

Diecézní centrum pro seniory

Velké náměstí 35

500 01 Hradec Králové

tel.: 4 95 063 661, mobil: 737 215 328

e-mail: dcs@diecezhk.cz

www.dcschk.cz, www.animatori.cz

Konference „Krise a kairos“

17. 3. – 18. 3. 2010, Hradec Králové

Konferenci pořádá Diecézní teologický institut ve spolupráci s Katedrou náboženské výchovy a charitativní práce Pedagogické fakulty UHK. Konference se snaží v různých souvislostech reflektovat téma krize. Ve své první, teologické, části přistupuje k tématu z hlediska Božího zjevení. Má sledovat např., jakou roli hraje krize v dějinách spásy a jejich naplňování, jaké místo zaujímá v procesu ospravedlnění člověka, jeho připodobnění ke Kristu či v budoování těla Kristova. Chce poukázat na to, že krize je často spojena s naplňováním Božího plánu spásy. Ve své druhé části sleduje kulturní, filozofické a aktuální společenské aspekty tématu. Nevyhýbá se tudíž ani problematice tzv. ekonomické krize. Konference je určena všem zájemcům z řad kněží, jáhnů a pastoračních pracovníků, studentům teologie i dalším zájemcům z řad odborné i široké veřejnosti. Pro všechny účastníky je vstup volný. Podrobný program konference bude zveřejněn v příštím čísle IKD.

Umění české reformace

V širším společenském povědomí stále figurují protestantské církve jako nepřátelé umělecké tvorby. Jedním ze symbolů jejich ikonoklastu může pro Čechy představovat zničení interiéru chrámu sv. Víta v Praze roku 1619. To bylo vyprovokované kalvínským dvorním kazatelem Fridricha Falckého, Abrahamem Scultetem. Pravdou však zůstává, že se tento čin setkal s odsudkem nejen katolické menšiny, ale také pražských utrakvistů a luteránů. Vztah reformovaných církví k umění byl tedy daleko složitější a zdaleka ne tak záporný, jak se traduje. Dávné klíše se nyní pokouší nabourat výstava Umění české reformace, která je do začátku dubna k vidění v Císařské konírně na Pražském hradě.

České husitství je poslední dobou v odborných kruzích označováno termíny jako reformace před reformacemi, první reformace, či prostě česká reformace. Jedním z důsledků husitských válek bylo vytvoření politického klimatu, které umožnilo dvousetleté soužití několika křesťanských konfesí v jednom státě. Přes zásadní rozdíly, které je rozdělovaly, byla jednotlivá křesťanská vyznání nucena najít společný modus vivendi. Zároveň v mnohých případech dostala umělecká díla, jako jeden z prostředků konfesionalizace, propagandistickou, doktrinální a polemickou funkci.

Působení nekatolických vyznání nám tak zanechalo nejen bohatou knižní kulturu a množství krásných zdobených rukopisů, ale i bohatý fond monumentálních památek, např. oltářů, epitařů, soch i zlatnických prací.

Expozice na jedné straně ukáže nejvýznamnější protestantské objednavatele a umělce, a na straně druhé památky nekatolické umělecké produkce z regionů, kde zůstaly dochovány a mnohde dosud plní svůj náboženský účel v prostředí katolických chrámů.

Z klíčových památek jmenujme ukázky deskové malby 15. století pro utrakvisty (Madona z Týna, Kristus Bolestný z Týna), nejkratší příklady umělecké produkce 16. století (oltář Mistra IP, Kristus Bolestný z Vlašského dvora) a ukázky prací pro Jednotu Bratrskou, luterány, kalvinisty z různých regionů Čech.

Kromě toho bude také po omezenou dobu vystaveno několik exkluzivních iluminovaných rukopisů a historických dokumentů (např. originál Jenského kodexu, Litoměřického gra-

Detail z oltáře Zmrtvýchvstání Krista, Regionální muzeum Chrudim, foto: Jan Gloc

duálu, Obnoveného zřízení zemského či dosud nevystavená Kladiánova mapa Čech). Celkem se tak veřejnosti představí na 100 unikátních děl. Vzhledem ke skutečnosti, že se na území východních Čech nacházelo několik významných středisek nekatolických církví, můžeme na výstavě spatřit mnoho uměleckých děl z královéhradecké diecéze.

Luděk Bárta

*Pražský hrad, Císařská konírna, 16. 12. 2009 – 4. 4. 2010
otevřeno denně 10 – 18 h*

Bílá kniha církve s černou kapitolou 20 let svobody 1989-2009 *Dominik Duka, Milan Badal*

Historikové, politici a další odborníci i laici se v průběhu předcházejícího roku s vervou pustili do analýz hodnotících z nejrůznějších úhlů pohledu rozvoj naší společnosti po pádu komunistické totality. Jak by ne, dvacet let je z hlediska moderní české historie poměrně dlouhá doba. Proto je jistě velmi dobře, že kulatého výročí využili i církevní představitelé (kněz a novinář Milan Norbert Badal OP a královéhradecký biskup Dominik Duka OP), aby se pokusili ohlédnout za vším, co se na poli církve za tu dobu povedlo, na co můžeme být hrdí a vděční zároveň. Připojená černá kapitola na konci knihy se snaží nezamíčet ani to, co se

až tolik nepovedlo, či vzpomenout příležitosti, které jsme jako katolíci promarnili. Autorským záměrem bylo, jak uvádí M. Badal, napsat krátký a čtivý text, srozumitelný novinářům, poslancům i běžným zájemcům. Zklamání tak mohou být všichni, kteří očekávají vyčerpávající zprávu o činnosti a stavu katolické církve v listopadové ČR. Jde tu totiž spíše o to, nabídnout výchozí materiál k široké diskuzi, která na jedné straně může částečně vést i k nápravě toho, co se nám dosud nepodařilo, ale především ukázat, kudy se má naše místní církev ubírat dál a jak by každý z nás měl plnit své křesťanské poslání.

KDYŽ SE NĚCO NAUČÍM, POVYROSTU

Čas střetávání

Oblastní charita Polička se mj. zaměřuje na lidi s mentálním postižením a lidi s duševní chorobou. Líbí se mi propojování všech jejích aktivit a snaha pro tyto lidi vymýšlet stále nové uplatnění, díky kterému „povyrůstají“ nejen proto, že něco nového dovedou, ale také proto, že jsou zase o kousek blíže běžné společnosti.

Tři střediska, tři typy klientů

Denní stacionář navštěvují klienti s těžkým mentálním postižením, AC dílny (keramickou, výtvarnou, dřevodílnu a obchod Fimfárum) s lehčím mentálním postižením a středisko Otevřené dveře je určeno lidem s duševní poruchou. „Na jednu stranu jsou klienti rozdělení, protože způsob práce s nimi je odlišný,“ říká Alžběta Havlová, vedoucí denního stacionáře a sociálně-terapeutických dílen.

„V terapeutických dílnách se snažíme, aby naši klienti byli co nejvíce samostatní, aby se naučili co nejvíce se o sebe postarat. S klienty v denním stacionáři se pracuje individuálně.“ Štěpán Plecháček ze střediska Otevřené dveře k tomu dodává: *„Narozdíl od lidí s postižením se člověk s duševním onemocněním rodí zdravý a během života u něj nemoc, např. schizofrenie, propukne. Nemusíme je ničemu učit, jsou to lidi s normálním, často i značně vysokým IQ, ale cítí se stigmatizovaní, a proto na veřejnost moc nechodí. Jejich samota je obrovská. Nemají přátele, většinou žijí s rodiči, ale mají to spolu oboustranně těžké. U nás mají otevřeny všechny dílny, jsme spolu, trávíme společně čas a to je pro ně důležité. Když jsou v obchodě, musejí komunikovat s veřejností a veřejnost zase s nimi,“* a tak se překračují bariéry.

Klienti jsou tedy rozdělení, ale potkávají se. Dílny pro lidi s mentálním postižením končí o půl třetí, potom se otevírají pro středisko Otevřené dveře. „My s klienty pijeme kávu, čekáme, až se dílny uvolní, povídáme si a každou chvíli nás někdo z AC přijde pozdravit. Už se to stalo tradicí a těšíme se na to,“ říká Štěpán Plecháček. A o propojení mezi „svými“ klienty hovoří i Alžběta Havlová. „Protože se těžce postižení, se kterými pracujeme individuálně, setkávají se skupinou, mohou se s ní identifikovat. Více navazují vztahy, rozvíjejí komunikaci. A naopak ti s lehčím postižením zase vidí, jak na tom jsou klienti z Denního stacionáře, víc se o ně starají, mají potřebu být jim k ruce. Běžně jsou zvyklí péči přijímat a nesetkají se s tím, že by se měli starat o někoho jiného. Tady to funguje.“

Fimfárum

Obchod Fimfárum je vlastně čtvrtá terapeutická AC dílna. Do obchodu chodí klienti po jednom. „Mají individuální péči, a to si oni rádi užijí,“ říká s úsměvem paní Alžběta. Teď právě tu je s paní prodavačkou Štěpánka. Se zákazníky Štěpánka prý komunikuje ráda, do diktafonu se raději usmívá. O obchodě mi tedy vypráví paní prodavačka Jana Poliačiková: „Lidé sem přijdou a jsou milí, chtějí i poradit, jsou určitě sdílnější než někde v marketu. A klienti jim zprjemňují nákup, hrozně rádi prodávají. Také spolu cenujeme zboží nebo uklízíme.“ Tito klienti žijí doma s rodiči, mohou se pohybovat sami po městě, sami chodit nakupovat. A právě Fimfárum ukázalo, že se až tady učí znát hodnotu peněz. „Nevěděli, co je pětikoruna, jak vypadá,“ říká pan Plecháček, „samozřejmě že by mohli být někde ošizeni. Tady je to pro ně zase cenná zkušenost. Když se něco naučím, něco si osvoji, v něčem se zlepším, povyrůstu.“ A co si vyslechneme potom u oběda? „Ten, co přijde z obchodu, povídá – dneska jsme dělali to a to, nebo dneska nikdo nepřišel, to bylo hroz-

V dřevodílně handicapovaní klienti vyrábějí užitečné věci i dárkové předměty.

ný, nebo naopak dneska přišla spousta lidí a já jsem vůbec nestíhal. Klasické stížnosti, jako když my přijdeme z práce,“ líčí pan Plecháček.

Standa

Povídám si se Standou, klientem AC dílen. Je mu 23 let, má za sebou zvláštní školu v Poličce a učiliště v Olešnici. Pojem času pro Standu není zdá se moc důležitý, říká mi, že do Charity chodí měsíc a ukazuje se, že k měsíci zapomněl přidat ještě celý rok. Názvy a odborná slova jsou mu zato vlastní. Vypráví mi - „*jak jsem tady měl tu exkurzi z Olešnice*“, „*dělali jsme osobní koláž*“, „*tancovali jsme ve Svitavech ve Fabrice, to byl ples, valentýnský ples, a v Ledči nad Sázavou bylo karúzošou*“. Osobní koláž zobrazující minulost, přítomnost a budoucnost dělali všichni klienti AC dílen, spolupracovali přitom se studenty pedagogické školy z Litomyšle. Do budoucna si dal Standa v osobní koláži plán: „*Byla tam taková paní nebo slečna a měla kolečkový brusle. Životní styl*

tam bylo napsáno. Tak to bych chtěl. A ještě jsem tam nalepil raketu, že jsem se chtěl proletět do vesmíru. A taky jsem tam nalepil herce Marka Ebena, že je to herec a zpěvák a má bratra Davida Ebena. Ten tady byl na koncertě. Předávali jsme mu kytku. Škola Pragensis.“ (Schola Gregoriana Pragensis – pozn.red.)

Profesionalita

Alžběta Havlová i Štěpán Plecháček zdůrazňují, že podobnost s dětmi u lidí s mentálním postižením je, ale součástí profesionality je mít neustále na paměti, že „*to je dospělý člověk, je to můj partner, není to mé dítě*“. V poličské Charitě nenaplnují jen tuto součást. Jsou vysoko nad rámcem profesionality. Přidávají tvořivost, nápady, co ještě jde zlepšit, zlepšit, nestagnují. „*Lidi to vítají, že nejsme uzavřenou organizací, která propaguje sebe sama, ale že chceme pomáhat všem*“, říká mi Štěpán Plecháček ve Fimfáru, když mi ukazuje sortiment – náboženská témata, výrobky nejen z charitních dílen, ale

i z jiných zařízení, v second handu nejen ošacení, ale i nádobí, knihy, elektronika, kabelky, boty, staré desky..., zboží ze třetího světa – Fair Trade. „*Dělají dvanáct hodin a dostanou za to mzdu, kterou my máme za čtvrt hodiny!*“ rozhořčuje se nad poměry v rozvojových zemích pan Plecháček a já vím, že „*chceme pomáhat*“ v Poličce znamená „*pomáháme*“.

Vladka Dobešová

V obchůdku Fimfárum vás vždy s úsměvem obslouží Štěpánka, jedna z klientek Denního stacionáře v Poličce. Foto: Vladka Dobešová

Dědečku, kup mi velblouda

Tři králové v Náchodě, Andrea, Richard a Ondra, nejsou z jedné třídy, ani z jedné školy, jak jsem si myslela. „*My jsme tady na charitě, protože nemáme kde bydlet. V Domě na půl cesty bydlíme,*“ říkají mi.

A odkud tito tři králové přicházejí?

Král Kašpar – Ondra: „*Já jsem přišel z dětského domova ve Vrchlabí. Rodiče se rozvedli, tak mě museli přesunout sem.*“

Král Baltazar – Richard: „*Já jsem se sem dostal, protože jsem měl rodiče alkoholiky. Pili, prostě nás vyhodili z bytu a já jsem neměl kam jít. Měl jsem ještě dvě sestry. Jedna je v diagnostickém ústavu a jednu si vzali známí do své péče.*“

Král Melichar – Andrea: „*Já jsem přišla z děčáku z Broumova, mamka se o mě nestarala, tak jsem tady taky. Mám ještě bráchu, ségru a ségru.*“

Co si myslíte o alkoholu, jaký k němu máte vztah, ptám se králů a odpovídá mi Richard: „*Tak já si myslím, že to je blbý, pít. Neuctívám alkohol vůbec.*“

Chodíš někam do školy?

„*Ne, jsem na úřadě práce.*“

A co holky?

„*Pohoda, docela, s holkama. Je to v klídku. Nemůžu si stěžovat.*“

A co si myslíš, že holky na klukovi obdivují?

„*Aby ten kluk byl hodnej, k něčemu vypadal, pěkně se oblíkal, voněl.*“

Má to být frajer, aby je zaujal?

„*Myslím, že ani ne.*“

Tři krále v Náchodě doprovází na jejich pouti městem velbloud. Je to velbloudí samička, jmenuje se Šajla, pochází z domácího

Tři králové z Domu na půli cesty v Náchodě (vlevo).

Foto: Jana Karasová

chovu a přes svůj cizokrajný zjev je to místní rodačka, narodila se v Čechách. Zima a sníh pro ni tedy není nic, co by neznala, vypadá spokojeně a zájem publika ji vysloveně těší. Jak jde průvod městem, vyběhají lidé z obchodů a restaurací a Šajlu se třemi králi si fotí na mobily. „*Honem přijďte sem, jsem tady před Priorem, je tu velbloud!*“ telefonuje asi desetiletá školačka svým kamarádům a jiná holčička, tak pětiletá, prosí svého dědečka, aby jí také koupil velblouda. A myslí to úplně vážně, protože své přání opakuje tak dlouho, dokud jí dědeček nepřikývne. Dnešní průvod zahajuje Tříkrálovou sbírkou v Náchodě a hned zítra bude na Náchodsku vyhlášen kalamitní stav kvůli sněhu, větru, námrazám. Doufejme, že i tuto nepříjemnost tři králové překlenou a z jejich pouti za hvězdou z Betléma je nic neodvane.

Vladka Dobešová

Tříkrálová koleda 2010

KRÁLOVÉHRADECKÁ DIECÉZE: O letošním koledování v naší diecézi se dočtete nejen na stránkách Charitních listů (CHL), ale také v IKD na str. 10. Barevnou fotokoláž z Tříkrálové sbírky 2010 najdete na zadní obálce IKD. V době uzávěrky CHL č. 2/2010 bohužel ještě nebyl znám konečný výsledek Tříkrálové sbírky 2010 v královéhradecké diecézi. Sledujte tedy prosím naše webové stránky www.hk.caritas.cz a www.trikralovasbirka.cz. Přehled výsledků sbírky uveřejníme až v březnovém čísle.

Poděkování patří všem koledníkům a místním organizátorům sbírky. Bez jejich pomoci by nebylo možné Tříkrálovou sbírku, která je největší dobrovolnickou akcí v republice, vůbec uspořádat.

Děkujeme všem dárcům, kteří letos přispěli do tříkrálové kasičky. Díky vám, že i v době krize myslíte na ty nejpotřebnější, kterým naše Charity pomáhají. Do Tříkrálové sbírky lze přispívat po celý rok prostřednictvím dárcovské SMS ve tvaru **DMS KOLEDA na číslo 87777** anebo bankovním převodem či poštovní poukázkou na konto: **66008822/0800 u České spořitelny**. (Jana Karasová, www.hk.caritas.cz)

Králové v Poličce měli nové mapy z pošty

POLÍČKA: Tříkrálová sbírka v Poličce byla v letošním roce v mnoha ohledech odlišná od těch předchozích. Zejména sněhová nadílka přidělala organizátorům sbírky více starostí. Technické služby v Poličce ale pomohly a prohrnuly cestu více než 160 králům, kteří si v průvodu šli pro požehnání od pana faráře.

Další novinkou letošní sbírky byl živý betlém, který připravili v poličském Domově s pečovatelskou službou zdejší obyvatelé a pracovníci. Právě sem zamířil průvod králů, vedený koňmi, aby se zde mohl poklonit svaté rodině a předat jí své dary. Odtud se již koledníci vydali koledovat, každý podle své mapy (na snímku, foto: Luděk Popelka).

Velmi nám letos pomohli pracovníci České pošty v Poličce. Rozdělili Poličku na zhruba 40 tras a vytvořili nám nové mapy pro koledníky. Díky nim můžeme říci, že jsme letos prochodili Poličku opravdu dům od domu a K+M+B 2010 je napsáno na všech dveřích, kde si to lidé přáli.

Do sbírky se letos v celém poličském regionu zapojilo více než 500 dobrovolníků. Její výtěžek je určen na zakoupení nového devítimístního automobilu pro svoz handicapovaných klientů poličské Charity, na vybudování klimatizace v podkroví Denního stacionáře. Část výnosu sbírky je určena na humanitární pomoc do zahraničí, konkrétně pro chudé lidi v Bangladéši. (Štěpán Plecháček, www.policka.charita.cz)

Podesáté děkujeme

ŽIREČ U DVORA KRÁLOVÉ N. LAB.: Mrazivá vichřice, ženící se čerti a závěje sněhu místy po kolena letos vyprovázely koledníky vydávající se z teplých domovů na svou „misi“. I přes nepříznivé prognózy odvíjející se od menšího počtu vyrazivších skupinek a rozmarů počasí se ale podařilo vybrat úctyhodných 124 354 Kč. Jubilejní desátá sbírka vynesla sice o nějaký tisíc méně než loňská, přesto se i v období krize opět projevila obrovská lidská solidarita. V Jaroměři a okolních obcích koledovalo 35 skupinek se třemi králi, o 5 méně než loni. Pomyslný trn z paty nám „vytrhly“ mimo jiné děti ze ZUŠ F. A. Šporka v Jaroměři, které zaskočily za nemocné koledníky.

Převážná část výtěžku (65%) půjde pro potřeby Domova sv. Josefa pro nemocné roztroušenou sklerózou, zejména na signalizační zařízení sestra-pacient a nezbytné dovybavení Domova pomůckami a materiálem.

Jménem organizátorů i klientů za Domov sv. Josefa děkuji všem obětavým vedoucím a koledníkům a především všem lidem dobré vůle, kteří do sbírky přispěli. (Jitka Holcová, www.domovsvatehojosefa.cz)

Tříkrálové koledování v Ledči

LEDEČ N. SÁZ.: Výtěžek letošní Tříkrálové sbírky bude převážně věnován na výstavbu nového Petrklíče – denního stacionáře pro děti a mládež s mentálním a kombinovaným postižením a sociálně terapeutické dílny v Ledči nad Sázavou. Obě tato zařízení zřizuje Oblastní charita Havlíčkův Brod.

Proto klienti těchto zařízení nelenili, oblékli se do kostýmů tří králů a vyrazili do mrazivého lednového dne. S nadšením a za doprovodu svých asistentů zpěvem přáli ledečským občanům zdraví, štěstí, dlouhá léta a ti jim za to s úsměvem přihodili do pokladničky nějaký ten finanční obnos. Většina lidí byla ochotná do tříkrálové kasičky přispět, ale našli se i takoví, kteří nás nenechali dozpívat a ukázali nám dveře. Vždyť každý nemusí do charitní pokladničky něco vhodit. Stačí, když si navzájem popřejeme zdraví a štěstí, které potřebujeme všichni, a povzbudíme koledníky alespoň úsměvem. Věřte, že spousta koledníků jsou dobrovolníci a dělají to proto, že chtějí pomoci těm, kteří to nejvíce potřebují. Nikdo z nás neví, co ho v životě může potkat a kdy bude potřebovat pomoc druhých.

Ještě jednou všem, kteří nám přispěli jak finančně, tak úsměvem či přáním ze srdce, děkuji. (Mgr. Iveta Vrbová, www.charitahb.cz)

Díky všem koledníkům i dárcům

DVŮR KRÁLOVÉ N. LAB.: I letos se u nás konala Tříkrálová sbírka. Někteří jste potkali koledníky v ulicích města, někoho z vás oslovili přímo u dveří domu či bytu. V pátek 8. 1. dokonce procházeli náměstím tři králové i s „velbloudem“ (na snímku, foto: sestra Ludmila).

Slavení události příchodu Tří králů do Betléma je úzce spojeno s Vánocemi a podobné je i vnitřní poselství – rozdávání lásky. Vánoce nám skýtají mnoho příležitostí tuto výzvu naplnovat a stejně tak i Tříkrálový svátek. Mnozí jste přispěli finančně do pokladničky Charity ČR, mnozí jste darovali dětem sladkosti. Darem může být i několik minut času, které koledníkům věnujete, vyslechnete jejich zpěv a třeba je i pochválíte. Ony si to nepochybně zaslouží. Na koledu se totiž několik dní předem připravovaly, sháněly pláště a lepily koruny, obětovaly svůj volný čas a pohodlí za cenu, že přinesou až ke dveřím našich příbytků betlémské radostné poselství.

Kam vybrané peníze půjdou? Zejména na podporu sociálních služeb ve Dvoře Králové n. L., konkrétně na podporu občanské poradny, nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Střelka a osobní asistence.

Děkujeme za vaše dary, vstřícnost a ochotu, s jakou sbírku podporujete. Ať je vám odměnou radost z toho, že váš dar má pro druhé velkou hodnotu.

(sestra Ludmila, www.fchdk.cz)

AKTUALITY

Vzpomínka na P. Franze Josefa Hoffmanna

HRADEC KRÁLOVÉ: Před vánočními svátky nás bohužel navždy opustil P. Franz Josef Hoffmann (na snímku uprostřed) z německé diecéze Paderborn, který byl velkým dobrodincem Charity v naší diecézi. Zemřel 11. 12. 2009 po těžké nemoci ve svých 80 letech. Biskup Dominik Duka OP jmenoval P. Hoffmanna v roce 2008 „čestným prezidentem Diecézní charity Hradec Králové“. P. Franz Josef Hoffmann byl dlouholetým příznivcem Diecézní charity HK a podporoval její činnost od jejího založení v roce 1992. Také díky jeho finanční pomoci vznikla v naší diecézi taková charitní zařízení, jako je např. Stacionář sv. Františka v Rychnově n. Kněž., Hospic Anežky České v Červeném Kostelci, Dům pokojného stáří sv. Kryštofa v Ústí nad Orlicí-Kerharticích nebo Víceúčelové charitní středisko v Neratově v O. h.

P. Hoffmann byl také čestným kanovníkem kolegiální kapituly v Litomyšli. Královéhradeckou diecézi podporoval řadu let a byl například oporou arcibiskupovi Karlu Otčenáškoví ještě v době jeho působení v Trmicích na severu Čech před rokem 1989. (Jana Karasová, www.hk.caritas.cz)

Evropská dobrovolná služba v Charitě

HRADEC KRÁLOVÉ: Diecézní charita Hradec Králové připravuje rozšíření spolupráce s organizacemi sítě Caritas Europa v oblasti mládeže a dobrovolnictví v rámci programu Evropské komise Mládež v akci – Akce 2 Evropská dobrovolná služba (dále jen EDS). Projekty EDS umožňují mladým lidem ve věku 18 až 30 let zapojit se do činnosti zahraničních organizací dle jejich výběru, kde mohou působit max. 1 rok jako dobrovolníci.

„Naším záměrem je umožnit mladým lidem dobrovolnou službu v organizaci, kde má dobrovolnictví dlouhodobou a nepřerušovanou tradici. Na rozdíl od ČR je v zemích našich západních a jižních sousedů tato činnost v očích veřejnosti pozitivně hodnocena a bývá též otázkou prestiže. Rádi bychom, aby se postupně zlepšila image dobrovolnictví i v naší společnosti. Zapojením do EDS k tomu chceme svým dílem přispět,“ uvedla ing. Štěpánka Čížková, koordinátorka projektu z Diecézní charity HK.

Tento záměr byl podpořen Nadací OKD, která Diecézní charitě HK poskytla grant v rámci programu „Pro Evropu“ na zpracování žádosti o akreditaci a projektové žádosti EDS.

Propagaci dobrovolnictví i EDS podpořil grantem také Královéhradecký kraj. V jeho rámci proběhly na podzim 2009 přednášky o dobrovolnictví na 5 středních školách v Královéhradeckém kraji. (Jana Karasová, www.hk.caritas.cz)

Bližší informace: Ing. Štěpánka Čížková,
tel. 495 063 165, e-mail: stepanka.cizkova@hk.caritas.cz.

Více o EDS také na www.mladezvacki.cz.

VZDĚLÁVÁNÍ

VZDĚLÁVÁNÍ PRO ZDRAVOTNÍ SESTRY

Termíny a témata odborných konferencí pro rok 2010:

- 2. 2. Etika v práci zdravotní sestry, Mob-ing na pracovišti
- 10. 2. Komunikace s rodinou problémového klienta
- 16. 3. Uspokojování potřeb seniorů včetně potřeb sexuálních
- 8. 4. Základy rehabilitačního ošetřovatelství
- 10. 5. Duševní hygiena zdravotní sestry, Mezilidské pasti na pracovišti
- 24. 6. Prevence bolesti zad

Tyto odborné konference pro zdravotní sestry (s možností získání kreditů) pořádá Oblastní charita Červený Kostelec ve spolupráci s Curatio v edukačním centru Háčko (možnost ubytování a stravování).

Informace a přihlášky: Mgr. Marcela Frýbová, Háčko (Manž. Burdychových 245, 549 41 Červený Kostelec), tel.: 491 610 311, 776 791 149, e-mail: frzybova@hospic.cz, <http://www.ochck.cz>

Kvalifikační kurz pro pracovníky v sociálních službách – tento kurz Oblastní charity Červený Kostelec bude opět probíhat od února 2010. Více na www.ochck.cz.

DÁRCOVSKÁ SMS

Projekty Oblastní charity Hradec Králové můžete podpořit i zasláním dárcovské SMS ve tvaru:

**DMS CHARITAHK
na tel. číslo 87777**

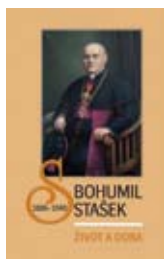
Cena jedné SMS je 30,- Kč, Oblastní charita Hradec Králové obdrží 27,- Kč. Tuto službu zajišťuje Fórum dárců. Takto získané finanční prostředky budou použity na podporu projektů Oblastní charity Hradec Králové, o kterých se bližší informace dozvíte na www.hk.charita.cz/ochhk.cz.

Děkujeme !!! Více informací o dárcovství na www.darcovskasms.cz

KARMELITÁNSKÁ KNIHKUPECTVÍ

Knihkupectví U sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín, tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

a Knihkupectví U katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Bohumil Stašek (1886-1948)

Život a doba

Jan Kotous, Michal Pehr (eds.)

Sborník z vědeckého semináře konaného v roce 2008 v Praze na Vyšehradě u příležitosti 60. výročí úmrtí Msgre. Bohumila Staška (1886-1948), probošta vyšehradské kapituly a někdejšího poslance prvorepublikového Národního shromáždění.

Brož., 159 s., 229 Kč

Teologie v utkání s pluralitou náboženství

Přínos Vladimíra Boublíka v přístupech a hodnocení jeho žáků

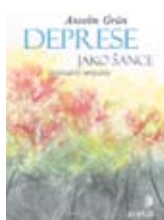
Kateřina Brichčinová, Karel Skalický, František Štěch, Tomáš Veber (eds.)

Sborník z teologické konference konané v listopadu 2008 na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích u příležitosti nedožitých 80. narozenin našeho předního teologa Vladimíra Boublíka (1928-1974).

Brož., 271 s., 200 Kč

NAKLADATELSTVÍ PORTÁL

Portál – Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8, www.portal.cz

Anselm Grün

Deprese jako šance

Spirituální impulsy

Příznaky deprese jsou autorovi znameními, která je třeba umět dešifrovat a správně číst. Kniha uvádí do spirituálních úskalí duševních stavů, které mohou vést k depresi. Nenabízí snadné návody, ale hluboké zamyšlení a analýzu, které mohou být východiskem k překonání krátkodobých depresivních period, nebo i závažné nemoci.

Brož., 136 s., 195 Kč

Bruno Ferrero

Květiny pro duši

Laskavé příběhy a podobnosti mají jako úvodní epizodu rozhovor mezi nadutým dubem a skromnou růží. Dub se nafukuje tím, jak umí zahrát množstvím tónů, které vydávají jeho větve klátící se ve větru, zatímco suchá růže se tiše krčí ve svém trní. Ovšem když rozkvetne zjara rudými květy, celá zahrada jí zatleská. Kniha potěší rodiče, dospívající čtenáře i milovníky narativní spirituální literatury.

Brož., 88 s., 119 Kč

KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel./fax: 224 818 757

Online knihkupectví: www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Amedeo Cencini – Bůh mého života

Rozlišovat Boží působení v osobním životě

Křesťanská víra je opravdová pouze tehdy, když je osobní, hluboce propojena s každodenním životem a když vyznává Boha, který na našich životních cestách kráčí vedle nás. Neexistuje tedy jiný autentický způsob prožívání víry, než je neustálé hledání Boží přítomnosti a rozlišování Božího působení v našem životě. Kniha nabízí užitečné impulsy nejen těm, kteří doprovázejí mladé lidi, ale všem, kdo touží po tom, aby jejich vztah s Bohem byl stále živější a plodnější.

Autor je uznávaným odborníkem na psychologii a psychoterapii, přednáší pastoraci pro povolání a výchovu k rozlišení povolání a vede kurzy aplikované psychologie pro formátory.

Brož., 79 s., cena 99 Kč

PUTOVÁNÍ ZA BETLÉMSKOU HVĚZDOU 2010

Králové a královny v katedrále sv. Ducha právě dostali požehnání od biskupa Duky. Foto: Jana Karasová

Malí koledníci z Vrchoviny u Nového Města n. Met. přinesli radost a světlo do mnoha domovů. Foto: Ludmila Horáková

Tři králové na koních přijeli do Pardubic. Foto: Jana Karasová

V posledním stavení ve Štěpánově u Přelouče byli také štědří. Foto: Jana Karasová

„Do Betléma za Jezulátkem“ spěchali všichni na náměstí. Živý betlém v Humpolci. Foto: Jana Dománková

Za rok zase nashledanou, sejdem se v Betlémě... Litomyšlsko. Foto: Jan Janyška